

Belgische Senaat

Gewone Zitting 2009-2010

4-120

Plenaire vergaderingen
Donderdag 22 april 2010

Ochtendvergadering

Handelingen

Session ordinaire 2009-2010

Sénat de Belgique

Annales

Séances plénières
Jeudi 22 avril 2010

Séance du matin

4-120

De **Handelingen** bevatten de integrale tekst van de redevoeringen in de oorspronkelijke taal. Deze tekst werd goedgekeurd door de sprekers. De vertaling – *cursief gedrukt* – verschijnt onder de verantwoordelijkheid van de dienst Verslaggeving. Van lange uiteenzettingen is de vertaling een samenvatting.

De nummering bestaat uit het volgnummer van de legislatuur sinds de hervorming van de Senaat in 1995, het volgnummer van de vergadering en de paginering.

Voor bestellingen van Handelingen en Vragen en Antwoorden van Kamer en Senaat:
Dienst Publicaties Kamer van volksvertegenwoordigers, Natieplein 2 te 1008 Brussel, tel. 02/549.81.95 of 549.81.58.

Deze publicaties zijn gratis beschikbaar op de websites van Senaat en Kamer:
www.senate.be www.dekamer.be

Afkortingen – Abréviations

CD&V	Christen-Democratisch en Vlaams
cdH	centre démocrate Humaniste
Ecolo	Écologistes confédérés pour l'organisation de luttes originales
FN	Front National
LDD	Lijst Dedecker
MR	Mouvement réformateur
Open Vld	Open Vlaamse liberalen en democraten
PS	Parti Socialiste
sp.a	socialistische partij anders
VB	Vlaams Belang

Les **Annales** contiennent le texte intégral des discours dans la langue originale. Ce texte a été approuvé par les orateurs. Les traductions – *imprimées en italique* – sont publiées sous la responsabilité du service des Comptes rendus. Pour les interventions longues, la traduction est un résumé.

La pagination mentionne le numéro de la législature depuis la réforme du Sénat en 1995, le numéro de la séance et enfin la pagination proprement dite.

Pour toute commande des Annales et des Questions et Réponses du Sénat et de la Chambre des représentants: Service des Publications de la Chambre des représentants, Place de la Nation 2 à 1008 Bruxelles, tél. 02/549.81.95 ou 549.81.58.

Ces publications sont disponibles gratuitement sur les sites Internet du Sénat et de la Chambre:
www.senate.be www.lachambre.be

Inhoudsopgave

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen het Koninkrijk België en de Republiek Korea, gedaan te Brussel op 17 januari 2007 (Stuk 4-1599)	5
Algemene bespreking	5
Artikelsgewijze bespreking	5
Wetsontwerp tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek in het kader van de wet van ... betreffende de vergoeding van schade als gevolg van gezondheidszorg (Stuk 4-1692).....	5
Algemene bespreking	5
Artikelsgewijze bespreking	9
Wetsontwerp houdende diverse bepalingen inzake de organisatie van de aanvullende ziekteverzekering (II) (Stuk 4-1730)	9
Algemene bespreking	9
Artikelsgewijze bespreking	9
Vraag om uitleg van mevrouw Anke Van dermeersch aan de minister van Justitie over «het ontbreken van inventarissen bij het directoraat-generaal Penitentiaire Inrichtingen en bij het directoraat-generaal Rechterlijke Organisatie» (nr. 4-1700).....	9
Vraag om uitleg van mevrouw Anke Van dermeersch aan de minister van Justitie over «de kostprijs van terreinen voor het bouwen van nieuwe gevangenissen» (nr. 4-1702)	11
Vraag om uitleg van mevrouw Anke Van dermeersch aan de minister van Justitie over «het masterplan voor een gevangenisinfrastructuur in humane omstandigheden» (nr. 4-1707)	12
Vraag om uitleg van de heer Louis Siquet aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de financiering van het project betreffende de strijd tegen zwervkatten» (nr. 4-1708)	13
Vraag om uitleg van de heer Louis Siquet aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over «de verlaging van het kilometercontingent voor de controleurs van de Federale Overheidsdienst Economie» (nr. 4-1697).....	15
Vraag om uitleg van de heer Louis Siquet aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over «de enquêtes naar de arbeidskrachten» (nr. 4-1709)	16
Vraag om uitleg van de heer Louis Siquet aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de vergoedingen wegens beroepsziekte voor het politiepersoneel» (nr. 4-1698)	18

Sommaire

Projet de loi portant assentiment à la Convention d'entraide judiciaire en matière pénale entre le Royaume de Belgique et la République de Corée, faite à Bruxelles le 17 janvier 2007 (Doc. 4-1599)	5
Discussion générale	5
Discussion des articles	5
Projet de loi modifiant le Code judiciaire dans le cadre de la loi du ... relative à l'indemnisation des dommages résultant de soins de santé (Doc. 4-1692)	5
Discussion générale	5
Discussion des articles	9
Projet de loi portant des dispositions diverses en matière de l'organisation de l'assurance maladie complémentaire (II) (Doc. 4-1730).....	9
Discussion générale	9
Discussion des articles	9
Demande d'explications de Mme Anke Van dermeersch au ministre de la Justice sur «l'absence d'inventaires à la Direction générale des Établissements pénitentiaires et à la Direction générale de l'Organisation judiciaire» (n° 4-1700)	9
Demande d'explications de Mme Anke Van dermeersch au ministre de la Justice sur «le coût des terrains pour la construction de nouvelles prisons» (n° 4-1702)	11
Demande d'explications de Mme Anke Van dermeersch au ministre de la Justice sur «le masterplan pour une infrastructure carcérale plus humaine» (n° 4-1707)	12
Demande d'explications de M. Louis Siquet à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «le financement du projet relatif à la lutte contre les chats errants» (n° 4-1708).....	13
Demande d'explications de M. Louis Siquet à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur «la réduction du contingent kilométrique des contrôleurs du Service Public Fédéral Économie» (n° 4-1697).....	15
Demande d'explications de M. Louis Siquet au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur «les sondages sur les forces de travail» (n° 4-1709).....	16
Demande d'explications de M. Louis Siquet à la ministre de l'Intérieur sur «les indemnisations en cas de maladie professionnelle du personnel de la police» (n° 4-1698)	18

Vraag om uitleg van de heer Louis Siquet aan de staatssecretaris voor Begroting, Migratie- en asielbeleid, Gezinsbeleid en Federale Culturele Instellingen over «de nieuwe website van Child Focus over de veiligheid van internetverkeer» (nr. 4-1696).....19	Demande d'explications de M. Louis Siquet au secrétaire d'État au Budget, à la Politique de migration et d'asile, à la Politique des familles et aux Institutions culturelles fédérales sur «le nouveau site web de Child Focus sur la sécurité en ligne» (n° 4-1696)..... 19
Vraag om uitleg van mevrouw Dominique Tilmans aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «medische hulpverlening per helikopter in de provincie Luxemburg» (nr. 4-1684)20	Demande d'explications de Mme Dominique Tilmans à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «le service hélicoptère médical pour la province du Luxembourg» (n° 4-1684) 20
Vraag om uitleg van mevrouw Dominique Tilmans aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en aan de minister van Klimaat en Energie en aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over «de toepassing van het koninklijk besluit van 25 november 2005 betreffende de reglementering van tatoeages en piercings» (nr. 4-1695)21	Demande d'explications de Mme Dominique Tilmans à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique et au ministre du Climat et de l'Énergie et au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur «l'application de l'arrêté royal du 25 novembre 2005 réglementant les tatouages et les piercings» (n° 4-1695)..... 21
Vraag om uitleg van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «het toekennen van premies aan specifieke groepen binnen de sector van de gezondheidszorg» (nr. 4-1690).....22	Demande d'explications de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «l'octroi de primes à certains groupes professionnels dans le secteur des soins de santé» (n° 4-1690) 22
Vraag om uitleg van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de centra voor radiotherapie» (nr. 4-1691)24	Demande d'explications de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «les centres de radiothérapie» (n° 4-1691) 24
Regeling van de werkzaamheden25	Ordre des travaux..... 25
Berichten van verhindering26	Excusés 26
Bijlage	Annexe
Samenstelling van commissies27	Composition de commissions 27
Boodschappen van de Kamer27	Messages de la Chambre..... 27
Mededeling van koninklijke besluiten.....27	Communication d'arrêtés royaux..... 27
Grondwettelijk Hof – Arresten27	Cour constitutionnelle – Arrêts 27
Grondwettelijk Hof – Prejudiciële vragen.....28	Cour constitutionnelle – Questions préjudicielles..... 28
Parketten.....29	Parquets..... 29
Arbeidsauditoraten30	Auditorats du Travail 30
Rechtbanken van eerste aanleg.....31	Tribunaux de première instance 31
Arbeidsrechtbanken.....32	Tribunaux du travail..... 32
Rechtbanken van koophandel.....34	Tribunaux de commerce 34
Algemene vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbanken.....35	Assemblée générale des juges de paix et des juges aux tribunaux de police..... 35
FOD Justitie – Bestrijding van de mensenhandel en van de kinderpornografie.....35	SPF Justice – Répression de la traite des êtres humains et de la pornographie infantine 35
Federale Beroepscommissie voor de toegang tot milieu-informatie.....36	Commission fédérale de recours pour l'accès aux informations environnementales 36
Europees Parlement.....36	Parlement européen..... 36

Voorzitter: de heer Armand De Decker

(De vergadering wordt geopend om 10.10 uur.)

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen het Koninkrijk België en de Republiek Korea, gedaan te Brussel op 17 januari 2007 (Stuk 4-1599)

Algemene bespreking

De voorzitter. – De heer Procureur verwijst naar zijn schriftelijke verslag.

– De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

(De tekst aangenomen door de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging is dezelfde als de tekst van het wetsontwerp. Zie stuk 4-1599/1.)

– De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerking aangenomen.

– De stemming over het wetsontwerp in zijn geheel heeft later plaats.

Wetsontwerp tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek in het kader van de wet van ... betreffende de vergoeding van schade als gevolg van gezondheidszorg (Stuk 4-1692)

Algemene bespreking

De heer Tony Van Parys (CD&V), rapporteur. – Bij de bespreking van het wetsontwerp heeft de commissie voor de Justitie zich vooral toegespitst op het statuut van de administratieve geldboetes. Die discussie is belangrijk voor de manier waarop we in de toekomst met de gewijzigde rechtspraak in die materie moeten omgaan.

De heer Vandenberghe heeft in dat verband uitvoerig verwezen naar een recent arrest van het Hof van Cassatie dat in tegenspraak is met de tot op dat ogenblik geldende rechtspraak van de Raad van State. Een en ander is in het schriftelijke verslag uitdrukkelijk vermeld.

Telkens we geconfronteerd worden met een regelgeving die in administratieve geldboetes voorziet, zullen we daarmee voortaan rekening dienen te houden.

Voor het overige heeft de Commissie de door de Kamer van volksvertegenwoordigers overgezonden tekst, op enkele technische correcties na, eenparig aangenomen. Die correcties betreffen een aantal cijferaanpassingen gesuggereerd door de dienst Wetsevaluatie.

Tot daar een kort verslag in de huidige, toch wel zeer specifieke politieke context.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – In principe is de *no fault*-wetgeving natuurlijk een goede wetgeving. Ze zal

Présidence de M. Armand De Decker

(La séance est ouverte à 10 h 10.)

Projet de loi portant assentiment à la Convention d'entraide judiciaire en matière pénale entre le Royaume de Belgique et la République de Corée, faite à Bruxelles le 17 janvier 2007 (Doc. 4-1599)

Discussion générale

M. le président. – M. Procureur se réfère à son rapport écrit.

– La discussion générale est close.

Discussion des articles

(Le texte adopté par la commission des Relations extérieures et de la Défense est identique au texte du projet de loi. Voir document 4-1599/1.)

– Les articles 1er et 2 sont adoptés sans observation.

– Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Projet de loi modifiant le Code judiciaire dans le cadre de la loi du ... relative à l'indemnisation des dommages résultant de soins de santé (Doc. 4-1692)

Discussion générale

M. Tony Van Parys (CD&V), rapporteur. – Lors de la discussion du projet de loi, la commission de la Justice s'est concentrée sur le statut des amendes administratives. Cette discussion est importante pour la manière dont nous devons appliquer à l'avenir la nouvelle jurisprudence en la matière. M. Vandenberghe a largement fait référence à un arrêt récent de la Cour de cassation, arrêt contraire à la jurisprudence actuelle du Conseil d'État. Tout cela figure expressément dans le rapport écrit.

Nous devons désormais en tenir compte chaque fois que nous serons confrontés à une réglementation prévoyant des amendes administratives.

Pour le reste, la commission a adopté à l'unanimité le texte transmis par la Chambre des représentants, à quelques corrections techniques près. Celles-ci visent des adaptations chiffrées suggérées par le service d'évaluation de la législation.

Ce rapport est bref étant donné le contexte politique actuel.

M. Louis Ide (Indépendant). – La législation *no fault* est en principe une bonne législation qui permettra de résoudre un certain nombre de problèmes. Cette loi m'inspire cependant

een aantal problemen oplossen.

Toch heb ik enkele bedenkingen bij de wet. Ik heb onder meer vragen bij de nosocomiale infecties.

Als een patiënt in het ziekenhuis wordt opgenomen en hij loopt een nosocomiale infectie op en sterft, dan is het nog maar de vraag of hij sterft mét een nosocomiale infectie dan wel áán een nosocomiale infectie. Dat valt soms zeer moeilijk uit te maken.

Ik vraag me af hoe dat beslist zal worden.

Mevrouw Laurette Onkelinx, vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Maatschappelijke Integratie. – *Uiteraard is het andere ontwerp wet geworden, aangezien dat in de Kamer werd goedgekeurd en niet werd geëvoceerd.*

In elk geval, als de in de wet opgenomen voorwaarden inzake de graad van ernst zijn bereikt, worden de nosocomiale ziekten in aanmerking genomen voor de vergoeding van medische schade. Of de schade al dan niet het gevolg is van een nosocomiale ziekte verandert daar niets aan.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Dat zal echter enorm veel geld kosten. Het is immers geen zwart-witverhaal. Soms bevindt men zich in een grijze zone. Indien men al die mensen een bedrag moet uitkeren, zal men in zeer veel middelen moeten voorzien voor het fonds.

Helaas hebben we de andere wet hier niet kunnen evoceren, want anders had ik daar ook amendementen op ingediend. Ik betreur namelijk dat de bedragen voor het fonds jaarlijks in de Ministerraad moeten worden vastgesteld en dat er geen automatisme is waardoor gegarandeerd wordt dat het fonds zal kunnen blijven uitkeren.

Ik vrees oprecht dat het probleem van de nosocomiale infecties een gat wordt. Ik vrees ook dat het zal leiden tot premiestijgingen in de verzekeringen.

Los van het principe, waar ik achter sta, pleit ik ervoor dat deze of de volgende minister deze wet zal monitoren, zodat de zaak niet ontspoord. Ik beseft wel dat dit in de huidige politieke context surrealistisch klinkt.

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – Ik kan collega Ide in zekere mate volgen. Normaal worden twee wetsontwerpen waarvan het ene onder artikel 77 van de Grondwet valt en het andere onder artikel 78, samen besproken. Deze regel werd in dit geval niet gevolgd, want het tweede ontwerp werd niet geëvoceerd. Ik betreur dat. Niet omdat ik de bedoeling heb dwars te liggen, maar wel omdat ik vind dat een innovatie van die omvang een tweede lezing verdient. In de Kamer werden de ontwerpen in een andere commissie dan die voor de Justitie behandeld en werd dus een andere invalshoek gehanteerd bij het bepalen van de voorwaarden voor een vergoeding in geval van objectieve medische schade. Dit is geen kritiek op de Kamercommissie.

Het wetsontwerp is een belangrijke verbetering vergeleken bij het ontwerp dat in de vorige regeerperiode werd aangenomen. Er is rekening gehouden met het bezwaar dat we toen naar voren hebben gebracht, namelijk dat de gemeenrechtelijke toegang tot de rechtbank niet kan worden uitgesloten bij medische schade, omdat dat strijdig is met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens. Iedereen

quelques réserves, notamment en ce qui concerne les infections nosocomiales.

Si un patient hospitalisé meurt d'une infection nosocomiale, se pose la question de savoir si son décès est bien dû à cette infection, ce qui est parfois difficile à déterminer.

Je me demande comment on fera pour trancher cette question.

Mme Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargée de l'Intégration sociale. – C'est évidemment l'autre projet qui est devenu loi puisqu'il a été voté à la Chambre et qu'il n'y a pas eu d'évocation.

En tout cas, pour autant que les seuils de gravité tels que prévus dans la loi soient atteints, les maladies nosocomiales sont bien prises en compte pour l'indemnisation du dommage médical. Le fait que le dommage provienne ou non de la maladie nosocomiale ne change rien en la matière.

M. Louis Ide (Indépendant). – *Ce système se révélera toutefois extrêmement coûteux. Les dossiers ne sont pas tous aussi clairs et s'il faut indemniser toutes ces personnes, le fonds devra être très important.*

Si le Sénat avait évoqué l'autre loi, j'aurais aussi déposé des amendements. Je regrette en effet que les montants destinés au fonds doivent être fixés annuellement en conseil des ministres ; j'aurais préféré la garantie offerte par un octroi automatique.

Je crains franchement que le problème des infections nosocomiales occasionne d'énormes frais et entraîne une augmentation des primes d'assurances.

Je plaide en tout cas pour que le ministre ou son successeur suive attentivement cette loi pour éviter tout dérapage. Je suis conscient de l'aspect surréaliste de mon propos, dans le contexte politique actuel.

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). – *Je rejoins, dans une certaine mesure, la position de M. Ide. Normalement, deux projets de loi dont l'un relève de l'article 77 de la Constitution et l'autre de l'article 78 sont examinés ensemble. Ici, cette règle n'a pas été suivie parce que le deuxième projet n'a pas été évoqué. Je le regrette. Je n'ai pas l'intention de mettre des bâtons dans les roues mais je considère en effet qu'une innovation de cette ampleur mérite une deuxième lecture. À la Chambre, les projets ont été traités dans une autre commission que celle de la Justice et par conséquent, selon une autre optique. Ce n'est pas une critique à l'égard de la commission de la Chambre.*

Ce projet de loi constitue une amélioration importante par rapport à celui voté sous la précédente législature. Il tient compte de l'objection que nous avons émise à l'époque, à savoir que l'accès à la justice au sens du droit commun ne peut être exclu en cas de dommage médical. Ce serait contraire à l'article 6 de la Convention européenne des droits de l'homme. Tout le monde a le droit de saisir la justice en cas de dommage. Je me réjouis que le gouvernement et la

heeft het recht op toegang tot de rechtbank wanneer er schade is. Ik ben blij dat de regering en de minister openstonden voor die verbeteringen en dat we nu dus een gemengd systeem hebben voor de medische schade.

Er zullen natuurlijk een hele reeks toepassingsproblemen ontstaan. De schade ingevolge de ziekenhuisbacterie is er een van. Wie draagt het risico? De ontwikkeling in de rechtspraak is wat ze is. Ook nu is er reeds een vorm van objectieve aansprakelijkheid. Uit de recente rechtspraak blijkt duidelijk dat we de richting uitgaan van de aansprakelijkheid van het ziekenhuis voor de schade die door de ziekenhuisbacterie veroorzaakt wordt.

Het ontwerp is dus een grote stap vooruit, ook uit sociaal oogpunt.

Collega Ide heeft ook gelijk wat zijn laatste punt betreft. Gaston Eyskens, bij wie ik het college staathuishoudkunde volgde, merkte al op dat de behoeften van de samenleving oneindig zijn. Voor een controleerbaar beleid zal de regering dus moeten afwegen welke marges ze toepast op de vergoedingen. Ik ben er immers van overtuigd dat in de huidige begroting niet voldoende middelen ter beschikking staan om de medische schade, die zeer hoog kan oplopen, onbeperkt te vergoeden.

Mevrouw Laurette Onkelinx, vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Maatschappelijke Integratie. – *Ik heb twee opmerkingen over de budgettaire evaluatie. Voor het overige denk ik dat iedereen hier overtuigd is van de noodzaak de slachtoffers van een therapeutisch ongeval of van een medische fout, die in een dramatische situatie terecht komen, te helpen.*

Een staat moet kunnen werken binnen het kader van een redelijke financiering. Om ons financieringsbeleid uit te stippelen, hebben we ons gebaseerd op twee grote elementen: een studie van het KCE en de ervaring in Frankrijk. Er waren talrijke bijeenkomsten met het Franse vergoedingsfonds, dat bijvoorbeeld ook de nosocomiale ziekten vergoedt. Om te vermijden dat het systeem ontspoot, moeten die ziekten wel aan bepaalde voorwaarden inzake de graad van ernst beantwoorden. Voor de nosocomiale ziekten zijn bepaalde risico's inherent aan het feit dat een ziekte kan worden opgelopen afhankelijk van de plaats waar men zich op een bepaald ogenblik bevindt. Wanneer het risico aanzienlijke schade tot gevolg heeft, moet die volgens ons worden vergoed.

Wij hebben ons gebaseerd op die twee elementen om de budgettaire middelen vast te leggen. Wij hebben de indruk dat ze aan de behoeften tegemoetkomen, al zal een evaluatie nodig zijn.

Voorts wil ik de Senaat bedanken. Ik zal nog ten gronde zowel het wetsontwerp betreffende de vergoeding van schade als gevolg van gezondheidszorg als het wetsontwerp inzake de organisatie van de aanvullende ziekteverzekering toelichten. De Senaat heeft inderdaad een debat uitgelokt over het beroep tegen de administratieve sancties. Dat werd in de Kamer niet gevoerd. De heren Vandenberghe en Van Parys hebben de juridische vraag opgeworpen of de Raad van State of de gewone rechtbanken bevoegd zijn om de geschillen over administratieve sancties te beslechten. De discussie in de Senaat heeft doen vaststellen dat, in de loop van 2009, het

ministre aient été favorables à ces améliorations et que nous disposions à présent d'un système mixte pour les dommages médicaux.

Cette loi suscitera bien entendu de nombreux problèmes d'application, notamment en cas de dommages consécutifs à la bactérie nosocomiale. Qui supportera le risque ? L'évolution jurisprudentielle est ce qu'elle est. Aujourd'hui, il y a déjà une forme de responsabilité objective. La jurisprudence récente va dans le sens d'une responsabilité de l'hôpital en cas de dommage causé par la bactérie nosocomiale.

Le projet constitue dès lors une avancée importante, y compris sur le plan social.

M. Ide a aussi raison sur son dernier point. Gaston Eyskens, qui m'a donné cours d'économie politique, faisait déjà remarquer que les besoins de la société sont immenses. Le gouvernement devra donc estimer quelles sont les marges nécessaires pour les indemnités. Je suis en effet convaincu que le budget prévu actuellement est insuffisant pour indemniser tous les dommages médicaux qui peuvent être très importants.

Mme Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargée de l'Intégration sociale. – *Je formulerai deux remarques en ce qui concerne l'évaluation budgétaire. En effet, pour le reste, je pense que chacun ici est convaincu de la nécessité de venir en aide aux victimes d'un aléa thérapeutique ou d'une faute médicale, et qui vivent des situations dramatiques à titre individuel.*

Un État doit pouvoir fonctionner dans un cadre de financement raisonnable. Pour construire notre itinéraire de financement, nous nous sommes basés sur deux éléments majeurs, à savoir, d'une part, une étude du KCE et, d'autre part, une expérience française. De nombreuses réunions ont eu lieu avec le Fonds d'indemnisation français qui reconnaît également l'indemnisation, par exemple, des maladies nosocomiales, avec un seuil de gravité, certes, sinon, ce ne serait pas gérable sur le plan financier. Pour les maladies nosocomiales, certains risques sont inhérents au fait que l'on peut contracter une maladie en fonction du lieu où l'on se trouve à un moment donné. À partir du moment où le risque conduit à un dommage important, il convenait, selon nous, de l'indemniser.

Nous nous sommes basés sur ces deux éléments pour définir les moyens budgétaires, et nous avons l'impression, mais une évaluation sera nécessaire, qu'ils devraient correspondre aux besoins.

Je voudrais ensuite remercier le Sénat et je signale que j'interviendrai sur le fond tant du projet de loi en matière d'indemnisation des dommages résultant de soins de santé que du projet de loi relatif à l'organisation de l'assurance maladie complémentaire. En effet, le Sénat a provoqué un débat que nous n'avions pas eu à la Chambre sur les recours concernant les sanctions administratives. MM. Vandenberghe et Van Parys avaient évoqué une question juridique pointue, à savoir : en cas de sanction administrative, le Conseil d'État ou les tribunaux de l'ordre judiciaire sont-ils compétents pour

Hof van Cassatie en de Raad van State belangrijke beslissingen hebben genomen die een denkkader voor dat debat hebben verschaft. We kunnen daardoor stellen dat dit ontwerp onder de toepassing valt van die nieuwe rechtspraak – Hof van Cassatie en Raad van State – omdat, in het geval van een administratieve sanctie, de Raad van State bevoegd is indien de wet de gewone rechtbanken niet bevoegd heeft gemaakt. In dit geval hebben we bepaald dat de gewone rechtbanken bevoegd zijn in geval van beroep. Het ontwerp is dus nu volledig.

De heren Van Parys en Vandenberghe hadden ook een vraag over de coherentie. Volgens het ontwerp inzake de organisatie van de aanvullende ziekteverzekering, kan, wat de Controledienst voor de ziekenfondsen betreft, de Raad van State bevoegd zijn voor de beroepen, terwijl de gewone rechtbanken bevoegd zijn voor de administratieve sancties.

De vraag werd opgeworpen of ter zake geen vereenvoudiging nodig is en de hele geschillenbeslechting niet bij de Raad van State kan worden ondergebracht. Bij de Controledienst voor de ziekenfondsen is er de moeilijkheid dat het probleem van de ziekenfondsen en dat van de verzekering tegelijkertijd wordt aangepakt.

Voor de CBFA vormden de gewone rechtbanken een coherente keuze, maar de logica – ik begrijp u zeer goed – had ons een andere weg kunnen doen kiezen. De keuze die we hebben gemaakt is uit juridisch oogpunt correct. Ze heeft voor-, maar ook tegenstanders, die het probleem opwerpen van de spreiding van de geschillenbeslechting tussen de gewone rechtbanken en de Raad van State.

Ik wilde in elk geval mijn dank uitspreken voor het debat dat we hebben gevoerd.

De problematiek die u hebt aangeroerd, heeft me op een aantal ideeën gebracht. Ik vreesde sommige elementen over het hoofd te hebben gezien, maar gelukkig maakt het wetsontwerp het ons mogelijk de nieuwe rechtspraak van het Hof van Cassatie en van de Raad van State volledig na te leven.

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – De minister heeft inderdaad even een ander punt aangeraakt, dat in het verslag over het tweede en het derde punt van de agenda aan de orde komt. Tijdens de besprekingen in de commissie voor de Justitie is erop gewezen dat er een nieuwe rechtspraak van het Hof van Cassatie is die nog niet bekend was op het ogenblik dat het wetsontwerp door de regering werd uitgewerkt. Het Hof van Cassatie heeft de Raad van State namelijk teruggefloten omdat die gezegd had dat hij niet bevoegd was om dwangsommen of administratieve boetes op te leggen. Het Brussels Gewest is hiertegen bij het Hof van Cassatie in beroep gegaan. Het Hof van Cassatie heeft die wijziging van rechtspraak aanvaard.

Het was dus enigszins verrassend dat we deze punten vóór de vakantie ter sprake brachten. Het was echter alleen onze bedoeling te vragen of het niet coherenter zou zijn te zeggen dat één orgaan bevoegd is voor de juridische controles op die instellingen: ofwel de rechtbank van eerste aanleg in Brussel ofwel de Raad van State. We worden nu immers opnieuw geconfronteerd met het probleem van de dubbele controle. Ik ben ervan overtuigd dat, indien de regering maanden geleden

géner les contestations ? La discussion au Sénat a permis de constater que, dans le courant 2009, la Cour de cassation et le Conseil d'État ont pris des décisions importantes qui ont cadré le débat et nous permettent de dire que ce projet entre dans l'application de cette nouvelle jurisprudence – Cour de cassation et Conseil d'État – puisque, en cas de sanction administrative, le Conseil d'État est compétent si la loi n'a pas prévu la compétence des tribunaux de l'ordre judiciaire. En l'occurrence, nous avons prévu que les tribunaux de l'ordre judiciaire sont compétents en cas de recours et le projet en tant que tel est dès lors complet.

Une autre question posée par MM. Van Parys et Vandenberghe était celle de la cohérence. En ce qui concerne le projet relatif à l'organisation de l'assurance maladie complémentaire, s'agissant de l'Office de contrôle des mutualités, le Conseil d'État peut être compétent en cas de recours, alors que les sanctions administratives relèvent de la compétence des tribunaux de l'ordre judiciaire.

Vous avez évoqué la question de savoir si une simplification ne s'imposait pas en la matière pour ramener l'ensemble du contentieux au niveau du Conseil d'État. En ce qui concerne l'Office de contrôle des mutualités, la difficulté est que l'on gère en même temps la question des mutualités mais aussi celle des assurances.

En ce qui concerne la CBFA, les tribunaux de l'ordre judiciaire constituaient un choix cohérent, mais la logique – je vous comprends très bien – aurait pu nous amener à choisir une autre voie. Le choix que nous avons fait est correct du point de vue juridique. Il a ses partisans et ses détracteurs, lesquels soulèvent la problématique de la différenciation des contentieux entre l'ordre judiciaire et le Conseil d'État.

Je tenais en tout cas à formuler des remerciements pour le débat que nous avons mené.

En vous écoutant évoquer la problématique, de nombreuses questions me sont venues à l'esprit et j'ai craint d'avoir omis certains éléments mais, heureusement, le projet de loi nous permet de respecter entièrement la nouvelle jurisprudence relative à la Cour de cassation et au Conseil d'État.

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). – La ministre a effectivement évoqué un autre point, qui apparaît aussi dans le rapport relatif aux points 2 et 3 de l'ordre du jour. Durant les discussions en commission de la Justice, on a insisté sur l'apparition d'une nouvelle jurisprudence de la Cour de cassation, encore inconnue au moment de l'élaboration du projet de loi par le gouvernement. La Cour de cassation a rappelé le Conseil d'État à l'ordre, celui-ci ayant indiqué qu'il n'avait pas la compétence d'imposer des astreintes ou des amendes administratives. La Région de Bruxelles-Capitale a introduit un recours auprès de la Cour de cassation, laquelle a accepté ce changement de jurisprudence.

Je trouve donc quelque peu surprenant que ces points aient été débattus avant les vacances. Nous avons seulement l'intention de demander s'il n'aurait pas été plus cohérent d'octroyer la compétence du contrôle juridique de ces institutions à un seul organe : soit le tribunal de première instance de Bruxelles, soit le Conseil d'État. Nous sommes en effet à nouveau confrontés au problème du double contrôle. Je suis convaincu que si le gouvernement avait eu

op de hoogte was geweest van die rechtspraak, voordat het wetsontwerp was opgesteld, dit element beter in de discussie had kunnen worden betrokken en dat we dan misschien een andere oplossing hadden kunnen uitwerken.

We worden nu ook geconfronteerd met de nieuwe financiële structuur en de discussie daarover in de Senaat. Dat geldt trouwens ook voor de justitiële hervormingen. We moeten de structuren vereenvoudigen, de zaken duidelijker beschrijven en de keuze maken voor één bevoegd orgaan. Op dat ogenblik kunnen we dat punt opnieuw in overweging nemen.

Artikelsgewijze bespreking

(De tekst aangenomen door de commissie voor de Justitie is dezelfde als de tekst van het door de Kamer van volksvertegenwoordigers overgezonden ontwerp. Zie stuk Kamer 52-2241/3.)

- De artikelen 1 tot 4 worden zonder opmerking aangenomen.
- De stemming over het wetsontwerp in zijn geheel heeft later plaats.

Wetsontwerp houdende diverse bepalingen inzake de organisatie van de aanvullende ziekteverzekering (II) (Stuk 4-1730)

Algemene bespreking

De voorzitter. – De dames Lijnen en Vienne, corapporteurs namens de commissie voor de Sociale Zaken, en de heer Vastersavendts, rapporteur namens de commissie voor de Justitie, verwijzen naar hun schriftelijke verslag.

Artikelsgewijze bespreking

(De tekst aangenomen door de commissies is dezelfde als de tekst van het door de Kamer van volksvertegenwoordigers overgezonden ontwerp. Zie stuk Kamer 52-2293/4.)

- De artikelen 1 tot 14 worden zonder opmerking aangenomen.
- De stemming over het wetsontwerp in zijn geheel heeft later plaats.

Vraag om uitleg van mevrouw Anke Van dermeersch aan de minister van Justitie over «het ontbreken van inventarissen bij het directoraat-generaal Penitentiaire Inrichtingen en bij het directoraat-generaal Rechterlijke Organisatie» (nr. 4-1700)

De voorzitter. – De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, antwoordt.

Mevrouw Anke Van dermeersch (VB). – Uit een rapport van het Rekenhof betreffende de inventarisatie en beveiliging van materiële vaste activa bij de federale overheidsdiensten, goedgekeurd op 16 september 2009, blijkt dat het directoraat-generaal Penitentiaire Inrichtingen van de federale

connaissance de cette jurisprudence avant l'élaboration du projet de loi, nous aurions pu mieux prendre cet élément en compte dans la discussion et peut-être trouver une autre solution.

Nous sommes également confrontés à une nouvelle structure financière et au débat que celle-ci suscite au Sénat. Cela vaut d'ailleurs aussi pour les réformes judiciaires. Nous devons simplifier les structures, être plus clairs dans les définitions et opter pour un seul organe compétent. Nous pourrions alors reprendre ce point en considération.

Discussion des articles

(Le texte adopté par la commission de la Justice est identique au texte du projet transmis par la Chambre des représentants. Voir le document Chambre 52-2241/3.)

- Les articles 1er à 4 sont adoptés sans observation.
- Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Projet de loi portant des dispositions diverses en matière de l'organisation de l'assurance maladie complémentaire (II) (Doc. 4-1730)

Discussion générale

M. le président. – Mmes Lijnen et Vienne, corapporteuses au nom de la commission des Affaires sociales, ainsi que M. Vastersavendts, rapporteur au nom de la commission de la Justice, se réfèrent à leur rapport écrit.

Discussion des articles

(Le texte adopté par les commissions est identique au texte du projet transmis par la Chambre des représentants. Voir le document Chambre 52-2293/4.)

- Les articles 1er à 14 sont adoptés sans observation.
- Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Demande d'explications de Mme Anke Van dermeersch au ministre de la Justice sur «l'absence d'inventaires à la Direction générale des Établissements pénitentiaires et à la Direction générale de l'Organisation judiciaire» (n° 4-1700)

M. le président. – M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité, répondra.

Mme Anke Van dermeersch (VB). – Un rapport de la Cour des comptes relatif à l'inventorisation et la sauvegarde des immobilisations corporelles dans les services publics fédéraux, approuvé le 16 septembre 2009, montre que la Direction générale des Établissements pénitentiaires du

overheidsdienst Justitie geen inventaris kon voorleggen. Het directoraat-generaal Rechterlijke Organisatie had geen inventaris van kantoormeubelen en –materieel.

Wat is de oorzaak van deze nalatigheden?

Welke maatregelen heeft de minister genomen om deze lacunes weg te werken?

De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit.
– Ik lees het antwoord van de minister van Justitie.

In het directoraat-generaal Rechterlijke Organisatie bestaat geen centrale inventaris van het meubilair of van het materieel dat deel uitmaakt van het patrimonium. Het gaat geenszins om een nalatigheid of vergetelheid. Zoals werd uitgelegd aan het Rekenhof tijdens de audit, laten het bestaande kader en de beschikbare archiefruimten het directoraat-generaal immers niet toe de inventaris van meubilair en kantoormaterieel dat deel uitmaakt van het patrimonium, voor alle gerechtelijke diensten op één plaats te centraliseren.

Teneinde zich te schikken naar de wet heeft het directoraat-generaal Rechterlijke Organisatie dan ook een gedecentraliseerd inventarissysteem ingevoerd. De hoofdgriffier of hoofdsecretaris in elk gerecht moet de inventaris van de goederen van de Staat binnen dat gerecht beheren. Om deze verplichting te doen naleven, zendt de dienst Infrastructuur bij elke bestelling voor meubilair of kantoormaterieel dat deel uitmaakt van het patrimonium, een waarschuwingsbericht waarin behalve de voorwaarden inzake leveringen, facturatie enzovoort is bepaald dat het voorwerp van de bestelling moet worden ingeschreven in het patrimonium van de goederen van de Staat.

Overeenkomstig oudere rondzendbrieven van procureurs-generaal bezorgen verschillende gerechtelijke diensten het directoraat-generaal Rechterlijke Organisatie jaarlijks nog steeds de inventaris van hun meubilair en kantoormaterieel dat deel uitmaakt van het patrimonium.

De documenten worden voor gezien getekend en geïnventariseerd in een speciale map voor het rechtsgebied van het betreffende hof van beroep. Wij kunnen in dat verband de rechtsgebieden Antwerpen en Brussel vermelden.

Er kan dus geen sprake zijn van nalatigheid of vergetelheid. De aanwezigheid van een gedecentraliseerde inventaris in de arrondissementen kan worden verklaard door de bijzondere aard van de rechterlijke organisatie waarvan de diensten verspreid zijn over het hele grondgebied.

Alle penitentiaire inrichtingen vullen jaarlijks elk een inventaris van het patrimonium van de Staat in op vraag van de Commissie van het Vermogen van de Staat bij de FOD Financiën. Het directoraat-generaal EPI houdt hiervan geen centraal bestand bij.

Het directoraat-generaal Rechterlijke Organisatie werkt aan de tenuitvoerlegging van de maatregelen die na de audit door het Rekenhof werden genomen. Het eerste punt is de invoering van een elektronische inventaris voor meubilair en kantoormaterieel dat deel uitmaakt van het patrimonium. Het systeem zal vanuit FEDCOM worden gekopieerd. Vanaf de inschrijving van de factuur in het systeem zal de inventaris dienst per dienst elektronisch kunnen worden gegenereerd en

Service public fédéral Justice n'a pu déposer aucun inventaire. La Direction générale de l'Organisation judiciaire n'avait aucun inventaire du mobilier et du matériel de bureau.

Quelle est la cause de ces négligences ?

Quelles mesures le ministre a-t-il prises pour combler ces lacunes ?

M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité. – *Je vous lis la réponse du ministre de la Justice.*

Il n'existe au sein de la direction générale Organisation judiciaire aucun inventaire central du mobilier ou du matériel faisant partie du patrimoine. Il ne s'agit nullement d'une négligence ou d'un oubli. Comme expliqué à la Cour des comptes durant l'audit, le cadre existant et l'espace disponible pour les archives ne permettent en effet pas à la direction générale de centraliser en un seul endroit pour tous les services judiciaires l'inventaire du mobilier et du matériel de bureau faisant partie du patrimoine.

Afin de se conformer à la loi, la direction générale Organisation judiciaire a dès lors instauré un système d'inventaire décentralisé. Le greffier en chef ou le secrétaire en chef de chaque tribunal doit gérer l'inventaire des biens de l'État au sein de ce tribunal. Pour faire respecter cette obligation, le service de l'infrastructure envoie, pour chaque commande de meubles ou de matériel de bureau faisant partie du patrimoine, un avertissement qui, outre les conditions de livraison, de facturation, etc., prévoit que l'objet de la commande doit être enregistré au patrimoine des biens de l'État.

Conformément aux anciennes circulaires des procureurs généraux, les différents services judiciaires fournissent encore chaque année à la direction générale Organisation judiciaire l'inventaire de leur mobilier et du matériel de bureau faisant partie du patrimoine.

Les documents sont visés et inventoriés dans un dossier spécial pour le ressort de la cour d'appel concernée. Nous pouvons mentionner à ce sujet les ressorts d'Anvers et de Bruxelles.

Il ne peut donc être nullement question de négligence ou d'oubli. La présence d'un inventaire décentralisé dans les arrondissements peut être expliquée par la nature particulière de l'organisation judiciaire dont les services sont répartis sur l'ensemble du territoire.

Tous les établissements pénitentiaires remplissent chaque année un inventaire du patrimoine de l'État à la demande de la Commission pour l'inventaire du patrimoine de l'État du SPF Finances. La direction générale des Établissements pénitentiaires n'en conserve aucun fichier central.

La direction générale Organisation judiciaire œuvre à l'exécution des mesures qui ont été prises par la Cour des comptes au terme de l'audit. Le premier point porte sur l'instauration d'un inventaire électronique pour le mobilier et le matériel de bureau faisant partie du patrimoine. Le système sera copié sur FEDCOM. À partir de l'inscription de la facture dans le système, l'inventaire pourra être généré et mémorisé électroniquement service par service, comme c'est déjà actuellement le cas pour le matériel informatique et les

opgeslagen, zoals dit thans het geval is voor het informaticamaterieel en de faxtoestellen die in de gerechtelijke diensten worden gebruikt.

Daarenboven bestudeert de dienst Infrastructuur van het directoraat-generaal Rechterlijke Organisatie al sinds enkele weken een nieuwe interne applicatie, waardoor alle bestelbonnen die dagelijks worden opgemaakt, beter kunnen worden beheerd. Dat nieuwe initiatief moet het beheer van de inventarissen van het directoraat-generaal verbeteren, maar eveneens de contacten optimaliseren met de Administratie van Domeinen, waarvan het systeem van overdracht binnenkort wordt aangepast.

Ook voor de penitentiaire inrichtingen zal het beheerssysteem FEDCOM, waartoe de FOD Justitie zal toetreden, een permanente inventaris van de materiële vaste activa van de penitentiaire inrichtingen bijhouden.

Mevrouw Anke Van dermeersch (VB). – Het antwoord van de minister heeft de nodige duidelijkheid verschaft.

Vraag om uitleg van mevrouw Anke Van dermeersch aan de minister van Justitie over «de kostprijs van terreinen voor het bouwen van nieuwe gevangnissen» (nr. 4-1702)

De voorzitter. – De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, antwoordt.

Mevrouw Anke Van dermeersch (VB). – In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 4-5657 over de bouw van nieuwe gevangnissen liet de minister mij weten dat de keuze van de locaties onder meer afhangt van de kostprijs van de grond.

Ik had graag een antwoord op de volgende vragen met betrekking tot elk van de geselecteerde locaties, alsook voor de uiteindelijk niet gekozen locatie Puurs.

Welke oppervlakte moe(s)t worden aangekocht?

Wat is de totale kostprijs van de grond?

Wat is de prijs per vierkante meter?

Wie zijn de eigenaars van de gronden die moeten worden verworven?

De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit. – Ik lees het antwoord van minister Reynders.

De oppervlakte van het terrein te Puurs bedroeg ongeveer 14 hectare. De totale kostprijs van het terrein werd geraamd op 819 000 euro, hetzij ongeveer 5,85 euro per vierkante meter.

Het terrein te Marche-en-Famenne is volledig verworven. De totale kostprijs van het terrein bedraagt 270 049,55 euro en de oppervlakte 16 hectare 18 are 48 centiare. Dat brengt de prijs op ongeveer 1,67 euro per vierkante meter.

Voor het terrein te Leuze-en-Hainaut moet nog één perceel, dat eigendom is van de Waalse regering, worden aangekocht. De oppervlakte van het volledige terrein te Leuze-en-Hainaut bedraagt ongeveer 14,5 hectare. De kostprijs van het terrein bedraagt tot nu toe 418 103,96 euro, hetzij ongeveer 3,09 euro

télécopieurs qui sont employés dans les services judiciaires.

En outre, le service de l'infrastructure de la direction générale Organisation judiciaire étudie depuis quelques semaines déjà une nouvelle application interne qui permettra une meilleure gestion de tous les bons de commande établis chaque jour. Cette nouvelle initiative doit améliorer la gestion des inventaires de la direction générale mais aussi optimiser les contacts avec l'Administration des Domaines dont le système de transmission sera adapté sous peu.

Le système de gestion FEDCOM, qu'adoptera le SPF Justice, tiendra à jour un inventaire permanent des immobilisations corporelles des établissements pénitentiaires.

Mme Anke Van dermeersch (VB). – *La réponse du ministre a fait la clarté nécessaire.*

Demande d'explications de Mme Anke Van dermeersch au ministre de la Justice sur «le coût des terrains pour la construction de nouvelles prisons» (n° 4-1702)

M. le président. – M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité, répondra.

Mme Anke Van dermeersch (VB). – *En réponse à ma question écrite n° 4-5657 sur la construction de nouvelles prisons, le ministre a précisé que le choix des emplacements dépendait, entre autres, du prix du terrain.*

Je souhaiterais obtenir une réponse aux questions suivantes en ce qui concerne chacun des emplacements retenus ainsi que l'emplacement de Puurs, finalement abandonné.

Quelle est la superficie du terrain qui doit être acheté ?

Quel est le prix total du terrain ?

Quel est le prix par mètre carré ?

Qui sont les propriétaires des terrains qui doivent être acquis ?

M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité. – *Je vous lis la réponse du ministre Reynders.*

La superficie du terrain de Puurs est d'environ 14 hectares. Le coût total du terrain a été estimé à 819 000 euros, soit environ 5,85 euros par mètre carré.

Le terrain de Marche-en-Famenne a été acquis pour 270 049,55 euros. La superficie est de 16,1848 hectares, soit 1,67 euro par mètre carré.

Pour le terrain situé à Leuze-en-Hainaut, une parcelle appartenant au gouvernement wallon, doit encore être achetée. La superficie de l'ensemble du terrain est d'environ 14,5 hectares pour 418 103,96 euros, soit 3,09 euros par mètre carré.

Pour Beveren-Waas et Termonde, les nouveaux plans

per vierkante meter.

Voor Beveren-Waas en Dendermonde zijn de nieuwe ruimtelijke uitvoeringsplannen in opmaak. De exacte oppervlakte van de in te nemen gronden kan dan ook nog niet met zekerheid worden meegedeeld. De voorgestelde oppervlakte voor Beveren-Waas bedraagt ongeveer 12 hectare, voor Dendermonde ongeveer 14 hectare.

Het lijkt me niet opportuun om de raming van de totale kostprijs van de grond, de prijs per vierkante meter en de namen van de eigenaars mee te delen zolang de onderhandelingen voor de verwerving van de terreinen niet zijn beëindigd.

Vraag om uitleg van mevrouw Anke Van dermeersch aan de minister van Justitie over «het masterplan voor een gevangenisinfrastructuur in humane omstandigheden» (nr. 4-1707)

De voorzitter. – De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, antwoordt.

Mevrouw Anke Van dermeersch (VB). – Het masterplan 2008-2012 voor een gevangenisinfrastructuur in humane omstandigheden voorziet in zeven nieuwe gevangenissen tegen 2012. Enkele voorgestelde locaties stootten op moeilijkheden. Daarvoor wordt naar alternatieven gezocht, bijvoorbeeld voor Puurs en Dendermonde. Gedeelten van bestaande sites zullen worden gerenoveerd en/of uitgebreid, waardoor de capaciteit van de cellen respectievelijk wordt hersteld of vergroot. Het plan voorziet ook in de tijdelijke overbrenging van 500 gedetineerden naar de gevangenis in het Nederlandse Tilburg om de overbevolking in de gevangenissen tegen te gaan.

Onder meer wegens de overbevolking in de gevangenissen hebben opeenvolgende ministers van Justitie de voorbije decennia circulaires gericht aan de procureurs-generaal en de auditeur-generaal in verband met de niet-uitvoering van korte gevangenisstraffen.

Graag vernam ik in hoeveel extra celcapaciteit het masterplan uiteindelijk voorziet. Hoeveel extra celcapaciteit was gepland tegen 2012 en hoeveel zal er dat jaar effectief gerealiseerd zijn, rekening houdend met de problemen en/of vertragingen die zich al voordoen?

Zal de extra gevangenis capaciteit het vrijstellingsbeleid wijzigen zodat er een einde komt aan de niet-uitvoering van korte gevangenisstraffen ingevolge de overbevolking van de gevangenissen?

De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit. – Ik lees het antwoord van de minister.

Het masterplan voorziet in een uitbreiding van de capaciteit op vier manieren.

Allereerst gebeurt dat door het recupereren van verloren celcapaciteit van 268 plaatsen. Het merendeel van die plaatsen is reeds teruggewonnen en het einde van die fase is reeds in 2011 gepland.

Vervolgens is er een uitbreiding van de capaciteit op bepaalde

d'exécution spatiaux sont en cours d'élaboration. C'est pourquoi la superficie exacte des terrains à acquérir ne peut pas encore être communiquée. La superficie pour Beveren-Waas est d'environ 12 hectares et pour Termonde de 14 hectares.

Il ne me paraît pas opportun de communiquer l'estimation du prix total du terrain, le prix par mètre carré et les noms des propriétaires tant que les négociations pour l'acquisition des terrains ne sont pas terminées.

Demande d'explications de Mme Anke Van dermeersch au ministre de la Justice sur «le masterplan pour une infrastructure carcérale plus humaine» (n° 4-1707)

M. le président. – M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité, répondra.

Mme Anke Van dermeersch (VB). – *Le masterplan 2008-2012 pour une infrastructure carcérale plus humaine prévoit sept nouvelles prisons pour 2012. Quelques emplacements proposés ont donné lieu à des difficultés. C'est pourquoi on recherche des alternatives, par exemple pour Puurs et Termonde. Des parties de sites existants seront rénovées et/ou étendues et de ce fait la capacité des cellules sera respectivement rétablie ou augmentée. Le plan prévoit aussi le transfert temporaire de 500 détenus à la prison de Tilburg aux Pays-Bas pour remédier à la surpopulation dans les prisons.*

En raison, entre autres, de la surpopulation dans les prisons, les ministres de la Justice successifs ont adressé, au cours de la dernière décennie, des circulaires aux procureurs généraux et à l'auditeur général concernant la non-exécution des courtes peines d'emprisonnement.

Quelle capacité supplémentaire en matière de cellules le masterplan prévoit-il finalement ? Quelle capacité supplémentaire était-elle projetée pour 2012 et quelle capacité sera-t-elle effectivement réalisée cette année-là, compte tenu des problèmes et/ou des retards qui se produisent déjà ?

La capacité carcérale supplémentaire modifiera-t-elle la politique de libération de manière à mettre un terme à la non-exécution des courtes peines d'emprisonnement en raison de la surpopulation des prisons ?

M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité. – *Je vous lis la réponse du ministre.*

Le masterplan prévoit un accroissement de la capacité de quatre manières.

Il s'agit en premier lieu de récupérer la capacité cellulaire perdue de 268 places. C'est déjà chose faite pour la majeure partie de ces places et la fin de cette phase est prévue en 2011 déjà.

Il s'agit en deuxième lieu d'accroître la capacité sur certains

sites voor een totaal van 379 plaatsen, waarvan 173 reeds zijn gerealiseerd. De uitbreiding van Leuven Centraal en Everberg is gepland voor 2013-2014.

Daarnaast is er de bouw van zeven nieuwe gevangenissen voor een totaal van 1916 plaatsen. Alle procedures zijn thans lopende. Voor het PFC Gent beschikken wij trouwens reeds over de bouwvergunning. Ik hoop dat deze fase in 2013 zal zijn afgerond.

Tot slot is er de vervanging van zes verouderde gevangenissen door nieuwbouw. Het gaat voornamelijk om betere capaciteit voor een totaal van 2240 plaatsen, hoewel ook extra capaciteit zal worden gerealiseerd. Dat is de laatste fase van het masterplan. Die fase zal zijn afgerond tegen 2013. We zijn wel al begonnen met de voorbereidende procedures, zoals het vinden van een geschikt terrein.

Het masterplan zal de capaciteit dus met ongeveer 2000 plaatsen verhogen. Tegen 2012 zullen wij de capaciteit met ongeveer 441 plaatsen hebben verhoogd, wat overeenkomt met een nieuwe gevangenis, maar de grootste toename zal in 2013 plaatsvinden.

Het masterplan is een bouwprogramma dat de realisatie van een infrastructuur beoogt om detentie in humane omstandigheden mogelijk te maken. De belangrijkste grondslag van het masterplan is het nijpende probleem van de structurele overbevolking waarmee onze penitentiaire inrichtingen kampen. De overbevolking drukt immers steeds zwaarder op de leefomstandigheden in de strafinrichtingen zowel bij gedetineerden als bij het personeel.

De stappen in uitvoering van het masterplan zullen het probleem van de overbevolking echter niet onmiddellijk oplossen. Om die reden heeft de regering in een tijdelijke overbruggingsperiode voorzien en beslist 500 gedetineerden voorlopig te huisvesten in de penitentiaire inrichting van Tilburg.

Door die operatie kunnen ook in de Belgische strafinrichtingen gedetineerden worden overgeplaatst, zodat de druk op de inrichtingen kan worden verdeeld.

Het masterplan beoogt dus de overbevolking structureel aan te pakken en is op geen enkele manier gelinkt aan het al dan niet uitvoeren van korte gevangenisstraffen, wat een ander beleidsprobleem is. Het masterplan moet voorkomen dat onze penitentiaire infrastructuur uit haar voegen barst.

Mevrouw Anke Van dermeersch (VB). – Het verbaast me toch enigszins dat de minister zegt dat het al dan niet uitvoeren van korte straffen een andere discussie is. De overbevolking was toch de reden waarom korte straffen niet meer werden uitgevoerd. Ik zal dan ook niet nalaten over dit punt een nieuwe vraag om uitleg te stellen.

Vraag om uitleg van de heer Louis Siquet aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de financiering van het project betreffende de strijd tegen zwervkatten» (nr. 4-1708)

De voorzitter. – De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, antwoordt.

sites pour un total de 379 places, dont 173 sont déjà réalisées. L'extension de Leuven Centraal et d'Everberg est prévue en 2013-2014.

Il s'agit en troisième lieu de construire sept nouvelles prisons pour un total de 1916 places. Toutes les procédures sont en cours. Pour le centre psychiatrique légal de Gand, nous disposons déjà du permis de bâtir. J'espère que cette phase pourra être terminée en 2013.

Il s'agit enfin de remplacer six prisons vétustes par de nouvelles constructions. Il s'agit essentiellement d'améliorer la capacité pour un total de 2240 places même si une capacité supplémentaire sera également créée. C'est la dernière phase du masterplan. Cette phase sera clôturée d'ici 2013. Nous avons déjà entamé les procédures préparatoires, comme la recherche d'un terrain approprié.

Le masterplan assurera donc une augmentation de la capacité de l'ordre de 2000 places. D'ici 2012, nous aurons accru la capacité de 441 places, ce qui correspond à une nouvelle prison, mais l'extension la plus forte aura lieu en 2013.

La masterplan est un programme de construction visant à mettre en place une infrastructure permettant la détention dans des conditions humaines. Le principal fondement du masterplan est le problème criant de la surpopulation structurelle que rencontrent nos établissements pénitentiaires. La surpopulation entraîne en effet une dégradation de plus en plus forte des conditions de vie dans les établissements pénitentiaires, tant pour les détenus que pour le personnel.

Les différentes étapes de l'exécution du masterplan ne résoudront toutefois pas le problème de la surpopulation du jour au lendemain. C'est pourquoi le gouvernement a prévu une période de soudure et a décidé de transférer provisoirement 500 détenus dans la prison de Tilburg.

Cette opération permet aussi un transfert de détenus dans les prisons belges de manière à répartir la pression sur les différents établissements.

Le masterplan vise donc à agir structurellement contre la surpopulation et n'est pas du tout lié à l'exécution ou non des courtes peines d'emprisonnement, ce qui est un autre problème. Le masterplan doit permettre d'éviter une désarticulation de notre infrastructure pénitentiaire.

Mme Anke Van dermeersch (VB). – *Je m'étonne que le ministre déclare que l'exécution ou non de courtes peines d'emprisonnement est une autre discussion. C'est quand même en raison de la surpopulation que les courtes peines ne sont plus exécutées. Je ne manquerai donc pas de lui adresser une nouvelle demande d'explications à ce sujet.*

Demande d'explications de M. Louis Siquet à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «le financement du projet relatif à la lutte contre les chats errants» (n° 4-1708)

M. le président. – M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité, répondra.

De heer Louis Siquet (PS). – Een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de indijking van de verspreiding van zwervkatten dreigt ernstige gevolgen te hebben voor de gemeentefinanciën. Artikel 2 van het ontwerp voorziet in de oprichting van een contactpunt door de gemeenten. Artikel 3 preciseert een reeks formaliteiten, zoals het vangen en het voeden, die ook voor rekening van de gemeenten zijn. Artikel 4 handelt over euthanasie of sterilisatie, zonder te preciseren wie de kosten daarvan moet dragen. Artikel 5 bevat een lijst met informatie die de gemeenten op vraag van de federale overheid moeten kunnen voorleggen. De kosten hiervan vallen eveneens ten laste van de gemeenten, zonder compensatie.

Kan u mij volledige informatie verschaffen over de financiering van dit project?

Volgens de statistieken van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, dienst Dierenwelzijn en CITES, werden in 2008 in België 35 079 katten opgevangen, waarvan 22 580 zwervkatten. Gezien er elke dag nog nieuwe zwervkatten worden aangetroffen, staan de gemeenten voor een enorm financieel probleem.

De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit. – Ik lees het antwoord van minister Onkelinx.

Het koninklijk besluit heeft als doel het aantal zwervkatten te verminderen, zodat er minder katten in de opvangcentra terechtkomen en er dus ook minder katten moeten worden geëuthanaseerd. Zoals u zelf al hebt aangegeven, zijn dat er zeer veel.

Om die toestand te verhelpen heb ik vorig jaar de Raad voor Dierenwelzijn geconsulteerd, die in zijn advies de sterilisatie naar voren schoof als oplossing voor het probleem. Op basis van dit advies bereiden mijn diensten nu een actieplan voor dat eind dit jaar zal worden afgerond.

Gelijklopend hiermee moesten we een beroep kunnen doen op andere onmisbare partners op het terrein, zoals de gemeentebesturen. Een aantal gemeenten organiseert reeds doeltreffende campagnes op vrijwillige basis. Het gaat dus ook om een vorm van erkenning van de 202 gemeenten die al een sterilisatiebeleid voor zwervkatten voeren of daartoe een vereniging subsidiëren.

Het is juist dat het ontwerp van besluit gevolgen kan hebben voor de gemeenten en dat niet in een financiering via de federale begroting is voorzien. Dat is de reden waarom wij eerst de vereniging van steden en gemeenten om advies wilden vragen. Het koninklijk besluit bevindt zich in het stadium van het ontwerp en ik zal vanzelfsprekend rekening houden met een mogelijk voorbehoud vanwege de vertegenwoordigers van de gemeenten.

De heer Louis Siquet (PS). – Ik herinner eraan dat de opvangcentra overbelast zijn en dat de kosten hoog oplopen. Ik ben wel tevreden met het antwoord, dat aangeeft dat een oplossing in de maak is.

M. Louis Siquet (PS). – Un projet d'arrêté royal relatif à la lutte contre la prolifération des chats errants risque d'avoir de graves conséquences sur les comptes communaux. L'article 2 du projet prévoit la mise en place d'un point de contact à prévoir par les communes. L'article 3 détaille toute une série de formalités comme la capture, le nourrissage, etc., qui seront aussi à charge des communes. L'article 4 prévoit l'euthanasie ou la stérilisation, sans préciser qui devra payer ces frais d'intervention. L'article 5 comprend une liste d'informations que les communes doivent fournir en cas de demande des autorités fédérales. Les frais liés à ces informations incombent également aux communes, sans compensation.

Pouvez-vous me donner des informations complètes concernant le financement de ce projet ?

D'après les statistiques du SPF Santé publique, Sécurité de la Chaîne alimentaire et Environnement, Service Bien-être animal et CITES, en 2008, 35 079 chats ont été recueillis en Belgique, dont 22 580 ont été classés comme chats errants. Ce nombre énorme pose un problème financier qui ne cesse de croître puisque des nouveaux chats errants sont trouvés chaque jour dans notre pays.

M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité. – Je vous donne lecture de la réponse de Mme Onkelinx.

Le projet d'arrêté royal visé a pour but de diminuer la population de chats errants, ce qui, par voie de conséquence, réduira le nombre de chats dans les refuges ainsi que le nombre d'euthanasies de ces animaux. Ce nombre est très important comme vous le signalez dans votre question.

Afin de remédier à cette problématique, j'ai sollicité l'année dernière le Conseil du Bien-être des animaux qui a rendu un avis très clair sur la question, en mettant en avant le bien-fondé de la stérilisation comme solution au problème. À la suite de cet avis, mes services préparent actuellement un plan d'action qui sera finalisé cette année.

En parallèle, il était important de solliciter le concours d'autres acteurs de terrain indispensables tels que les administrations communales. Nombre d'entre elles mènent déjà des campagnes efficaces sur une base volontaire. Il s'agit donc aussi d'une forme de reconnaissance à l'égard des 202 communes qui mènent déjà une politique de stérilisation des chats errants ou qui subsidient une association à cet effet.

Il est vrai que le projet d'arrêté pourrait induire des charges pour les communes et qu'aucun montant n'est prévu au budget fédéral pour financer ce type d'action. C'est la raison pour laquelle nous avons souhaité au préalable consulter l'Union des villes et communes afin de connaître son avis sur le texte. Cet arrêté n'en est qu'au stade de projet et il va de soi que je tiendrai compte des éventuelles réserves qui seraient émises par les représentants communaux.

M. Louis Siquet (PS). – Je rappelle que les refuges sont surchargés, ce qui engendre des frais importants, mais je suis satisfait de cette réponse qui démontre que la solution est en bonne voie.

Vraag om uitleg van de heer Louis Siquet aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over «de verlaging van het kilometercontingent voor de controleurs van de Federale Overheidsdienst Economie» (nr. 4-1697)

De voorzitter. – De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, antwoordt.

De heer Louis Siquet (PS). – *De controleurs van de Federale Overheidsdienst Economie spelen een fundamentele rol in de organisatie van de controle van de prijzen op de voedselmarkt, de marktpraktijken en de consumentenbescherming. De controleurs van de Federale Overheidsdienst Economie moeten onder andere de consumptieprijzen in de winkels controleren. In Kamer en Senaat is een nieuwe wet goedgekeurd die de gebruikers beter moet beschermen.*

Ik verneem nu dat het jaarlijkse kilometercontingent van de beampten van de controledienst teruggebracht is van 16 800 tot 16 100 kilometer per jaar, een daling van 700 kilometer, en ik twijfel eraan of het daarbij zal blijven.

Vreest u niet dat dit op het terrein als een negatieve boodschap zal overkomen? Iedereen is het er immers over eens dat de controlemogelijkheden nog moeten worden uitgebreid. Vreest u niet dat deze vermindering veeleer een daling van de controlemogelijkheden tot gevolg zal hebben omdat de mobiliteit van de agenten die de wet correct moeten doen toepassen, is ingeperkt? Welke maatregelen hebt u genomen om de versterking van die controles te waarborgen?

De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit. – *Ik lees het antwoord van minister Laruelle.*

De omschrijving van de cijfergegevens in de vraag maakt de formulering van een nauwkeurig antwoord moeilijk.

Uit contacten met mijn administratie blijkt dat de controle van de consumptieprijzen in de winkels met het oog op de vaststelling van de consumptieprijsindex door medewerkers van de index gebeurt en niet door de controleurs die in de vraag zijn vermeld.

De inspecteurs van de Algemene Directie 'Controle en Bemiddeling' waarop de vermindering van het aantal contingentkilometers waarschijnlijk betrekking heeft, begeven zich niet zelf naar de winkels. We kunnen er dus onmogelijk van uitgaan dat de beslissing in kwestie reële gevolgen heeft voor de kwaliteit van de controles.

De heer Louis Siquet (PS). – *Ik heb het antwoord niet goed begrepen. Een beperking van de mobiliteit heeft zeker geen verbetering van de kwaliteit van het werk en van de aangeboden diensten tot gevolg.*

De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit. – *De diensten van mevrouw Laruelle hebben uw vraag blijkbaar niet goed begrepen.*

Demande d'explications de M. Louis Siquet à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur «la réduction du contingent kilométrique des contrôleurs du Service Public Fédéral Économie» (n° 4-1697)

M. le président. – M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité, répondra.

M. Louis Siquet (PS). – Les contrôleurs du Service public fédéral Économie jouent un rôle capital dans le fonctionnement du contrôle des prix sur le marché d'alimentation, aux pratiques du marché et à la protection du consommateur. Les contrôleurs du Service public fédéral Économie sont notamment chargés de vérifier les prix à la consommation dans les magasins. Une nouvelle loi vient d'être votée à la Chambre et au Sénat pour garantir une meilleure protection des consommateurs.

Il me revient que le contingent kilométrique des agents du service de contrôle a été réduit de 16 800 à 16 100 kilomètres par an. Cela signifie une réduction de 700 kilomètres par an et je doute que l'on en reste là.

Ne craignez-vous pas que cela soit perçu comme un message négatif sur le terrain ? En effet, tout le monde s'accorde sur la nécessité de multiplier les possibilités de contrôle. Ne craignez-vous pas que cette réduction n'entraîne au contraire une diminution des possibilités de contrôle en limitant la mobilité des agents qui sont chargés de la bonne application de la législation ? Quelles mesures avez-vous prises par ailleurs pour garantir le renforcement de ces contrôles ?

M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité. – Je vous lis la réponse de Mme Laruelle.

Le libellé des informations chiffrées contenues dans la question rend difficile la formulation d'une réponse précise.

Après contact avec mon administration, il apparaît que les personnes qui vont vérifier les prix à la consommation dans les magasins, en vue de la détermination de l'indice des prix à la consommation, sont des agents de l'indice et non des contrôleurs tels que visés dans la question.

Les inspecteurs de la Direction générale « Contrôle et Médiation », auxquels s'applique probablement la réduction du contingent kilométrique, ne se rendent pas personnellement dans les magasins. Il est dès lors impossible de considérer que cette décision ait un impact réel sur la qualité des contrôles.

M. Louis Siquet (PS). – Je n'ai pas bien compris la réponse. En tout cas, une réduction n'entraîne pas une amélioration de la qualité du travail et du service offert.

M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité. – Apparemment, votre question a été mal comprise par les services de Mme Laruelle.

Vraag om uitleg van de heer Louis Siquet aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over «de enquêtes naar de arbeidskrachten» (nr. 4-1709)

De voorzitter. – De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, antwoordt.

De heer Louis Siquet (PS). – *De Algemene Directie Statistiek en Economische Informatie, het vroegere Nationaal Instituut voor de Statistiek, doet regelmatig enquêtes naar de arbeidskrachten. Deelname aan die enquêtes is verplicht; overtreders kunnen een administratieve boete krijgen.*

Het doel van de enquête is persoonlijke informatie in te winnen zoals de demografische achtergrond, de arbeidssituatie, de kenmerken van de eerste werkkring, de duur van het werk, de tweede werkkring, de latente werkloosheid, werk zoeken, onderwijs en beroepsopleiding, vroegere arbeidservaring van niet-werkenden, de situatie één jaar voor de enquête, de belangrijkste arbeidssituatie en inkomen.

Voordat de enquêteurs op pad worden gestuurd worden de aangewezen personen schriftelijk op de hoogte gebracht van de enquête en van de verplichte deelname. De personen die worden aangewezen om te antwoorden kunnen beroepsactief of gepensioneerd zijn. In de brief, die op naam is en een identificatienummer bevat, staat dat de anonimiteit gewaarborgd is. Het koninklijk besluit dat aan de basis van de enquête ligt, bepaalt echter dat de informatie die krachtens dit besluit wordt verzameld later mag worden gebruikt voor andere vormen van statistische en wetenschappelijke verwerking, overeenkomstig de doelstellingen van de enquête.

Dat is niet echt vertrouwenwekkend, vooral niet voor oudere en alleenstaande personen die vrezen het slachtoffer te worden van oplichterij of inbraak.

Hoe kan de deelnemende personen worden gegarandeerd dat ze niet met een oplichter of een inbreker te maken hebben, wetend dat identiteitskaarten en officiële briefwisseling makkelijk kunnen worden vervalst?

Is het niet raadzaam de bestaande regeling aan te passen en zich te beperken tot een telefonische enquête, in plaats van enquêteurs uit te sturen?

De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit. – *Ik lees het antwoord van de minister.*

De steekproefenquête naar de arbeidskrachten in België is een sociaaleconomische enquête bij de huishoudens. De voornaamste doelstelling is de populatie op actieve leeftijd (vanaf 15 jaar) op te delen in drie exhaustieve en onderscheiden groepen, namelijk tewerkgestelde personen, werklozen, en niet-actieve personen. De enquête verstrekt over elk van die categorieën beschrijvende en verklarende gegevens. Bedoeling is informatie te vergaren die op Europees vlak vergelijkbaar is, onder meer inzake tewerkstelling- en werkloosheidscijfers volgens de definities van het Internationaal Arbeidsbureau, en daarnaast gegevens te verzamelen en te verspreiden die anders niet verkregen kunnen worden, zoals de mobiliteit van de werknemers, de motivatie voor deeltijds werken, het opleidingsniveau van de

Demande d'explications de M. Louis Siquet au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur «les sondages sur les forces de travail» (n° 4-1709)

M. le président. – M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité, répondra.

M. Louis Siquet (PS). – La Direction générale Statistique et Information, l'ancien Institut national de statistique, procède régulièrement à une enquête par sondage sur les forces de travail. La participation à cette enquête est obligatoire, sous peine d'une amende administrative à l'encontre des contrevenants.

L'enquête vise à récolter des informations à caractère personnel telles que le contexte démographique, la situation au regard de l'emploi, les caractéristiques de l'emploi dans l'activité principale, la durée du travail, la deuxième activité, le sous-emploi, la recherche d'un emploi, l'éducation et la formation, l'expérience professionnelle antérieure de la personne sans emploi, la situation un an avant l'enquête, la situation principale au regard de l'emploi et le revenu.

Avant l'envoi des enquêteurs sur le terrain, les personnes sélectionnées sont informées par courrier de l'enquête et de l'obligation de répondre. Les personnes susceptibles d'être interrogées peuvent soit exercer une profession soit être à la retraite. Ce courrier, qui est nominatif et qui comporte un numéro d'identification, précise que l'anonymat sera garanti. Cependant, l'arrêté royal de base précise que les informations recueillies en vertu dudit arrêté pourront être ultérieurement utilisées pour d'autres traitements statistiques et scientifiques, conformément aux finalités de l'enquête.

Cela n'est pas nécessairement générateur de confiance, particulièrement pour les personnes âgées et vivant seules, qui craignent d'être victimes de fraude ou de cambriolage.

Comment les personnes interrogées peuvent-elles avoir la garantie qu'elles n'ont pas affaire à un fraudeur ou un cambrioleur, sachant que les cartes d'identité et les courriers officiels peuvent facilement être faussés ?

Ne serait-il pas indiqué de modifier la réglementation en vigueur et de se limiter à une enquête par téléphone au lieu d'envoyer des enquêteurs sur le terrain ?

M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité. – Je vous lis la réponse du ministre.

L'enquête par sondage sur les forces de travail effectuée en Belgique est une enquête socioéconomique menée auprès des ménages sur une base trimestrielle. L'objectif premier est de classer la population en âge de travailler – 15 ans et plus – en trois groupes exhaustifs et distincts : personnes occupées, chômeurs et inactifs. Cette enquête fournit, pour chacune de ces catégories, des données descriptives et explicatives. Le but est de collecter des informations qui soient comparables au niveau européen, particulièrement en ce qui concerne le taux de chômage et le taux d'emploi, selon les définitions du Bureau international du travail, et de recueillir et de diffuser des données qui ne peuvent être obtenues d'une autre manière, telles que la mobilité des salariés, les motivations pour travailler à temps partiel, le niveau d'études de la

bevolking.

De demografische gegevens van het rijksregister dienen als basis van de steekproef.

Er zijn garanties ingebouwd zodat de ondervraagde personen zeker kunnen zijn dat ze niet met een oplichter of een inbreker te maken hebben.

De Algemene Directie Statistiek en Economische Informatie – ADSEI – heeft verschillende maatregelen genomen om het risico op fraude te beperken. De personen die worden aangewezen om aan de enquête naar de arbeidskrachten deel te nemen, ontvangen een officieel bericht van de FOD Economie waarin wordt meegedeeld dat ze het bezoek van een enquêteur zullen krijgen en wat het doel van de enquête is. Huishoudens die geen brief hebben ontvangen moeten niet deelnemen, ook al biedt zich een enquêteur op hun verblijfplaats aan.

Een enquêteur die zich op de verblijfplaats van een geselecteerd huishouden aanmeldt, moet uitdrukkelijk verwijzen naar de vooraf verstuurd brief en zijn badge van de FOD Economie tonen. Als de enquêteur geen badge kan tonen, moet het huishouden weigeren aan de enquête deel te nemen.

Om elke mogelijke fraude tegen te gaan heeft de ADSEI een gratis telefoonlijn opgericht, waarvan het nummer uitdrukkelijk in de voorafgaande brief staat vermeld. Het betrokken huishouden kan te allen tijde contact opnemen met de ADSEI om de identiteit te verifiëren van de enquêteur die zich op de woonplaats moet aanbieden. Als het huishouden niet is uitgekozen of de enquêteur niet in dienst is van de ADSEI, gaat het om een poging tot oplichting.

Op lokaal vlak stuurt de ADSEI de burgemeesters van de geselecteerde gemeenten een officiële brief om hen in te lichten over het bezoek van de enquêteurs bij de gezinnen in hun gemeenten. Bijgevolg is ook de politie op de hoogte van de enquête en kan ze, indien nodig, de geselecteerde gezinnen geruiststellen of eventuele fraudeurs vervolgen. Ten slotte kondigen veel gemeenten het eventuele bezoek van een enquêteur van de ADSEI aan in het gemeentelijke infoblad.

In verband met de keuze om te werken met enquêteurs die rechtstreeks bij de mensen thuis gaan, kan ik u volgende verantwoordingen geven.

1) De steekproef van de enquête over de arbeidskrachten wordt opgesteld op basis van het Rijksregister.

Het adres dat daarin gevonden wordt, is niet alleen het eenvoudigste, maar ook het meest betrouwbare middel om contact op te nemen met de gezinnen. Onze studies tonen immers aan dat het contact per brief het weigeringspercentage tot 3% kan beperken, wat per telefoon onmogelijk is.

Mochten we een telefonische enquête voeren, zouden we de telefoonnummers van de geselecteerde gezinnen die alleen een gsm-nummer of een privé-nummer hebben, onmogelijk kunnen vinden, terwijl die gezinnen alleen al 30 tot 35% van de bevolking vertegenwoordigen en een specifiek profiel hebben (vrijgezellen, mensen van vreemde origine, ...) die we niet van de steekproef kunnen uitsluiten. Een telefonische enquête zou dus bijzonder nefaste gevolgen hebben voor de

population, etc.

Les données démographiques du registre national servent de base au sondage.

Des garanties sont prévues pour garantir aux personnes interrogées qu'elles n'ont pas affaire à un fraudeur ou cambrioleur.

La Direction générale Statistique et Information économique – DGSIE – a mis en place plusieurs mesures pour limiter les risques de fraude. Les personnes sélectionnées pour répondre à l'enquête sur les forces de travail reçoivent une lettre officielle du SPF Économie leur annonçant la visite d'un enquêteur et expliquant l'objet de l'enquête. Les ménages n'ayant pas reçu de lettre ne doivent pas participer à l'enquête même si un enquêteur se présente à leur domicile.

Lorsque l'enquêteur se rend au domicile du ménage sélectionné, il doit se référer explicitement à la lettre qui a été envoyée préalablement et présenter son badge d'enquêteur aux couleurs du SPF Économie. Si l'enquêteur ne peut présenter son badge, le ménage doit refuser l'enquête.

Pour limiter tout risque de fraude, la DGSIE a mis en place une ligne téléphonique gratuite dont le numéro est explicitement repris dans la lettre qu'elle envoie à chaque ménage. Le ménage a alors, à tout moment, la possibilité de contacter la DGSIE afin de vérifier l'identité de l'enquêteur qui doit se rendre à son domicile et de s'assurer de la légalité de la démarche. Si le ménage n'a pas été sélectionné ou si l'enquêteur n'est pas au service de la DGSIE, il s'agit d'une tentative de fraude.

D'un point de vue plus local, les bourgmestres des communes sélectionnées reçoivent un courrier officiel de la DGSIE les avertissant de la visite des enquêteurs auprès des ménages résidant dans leur commune. De ce fait, la police est également avertie de l'enquête et peut, le cas échéant, rassurer les ménages sélectionnés ou poursuivre les éventuels fraudeurs. Enfin, beaucoup de communes préviennent leur population de la possibilité de recevoir un enquêteur de la DGSIE via leur bulletin communal.

Pour ce qui est du choix de travailler avec des enquêteurs se rendant directement à domicile, je peux vous donner les justifications suivantes.

1) L'échantillon de l'enquête sur les forces de travail est établi au départ du Registre national. L'adresse fournie par ce dernier est le moyen non seulement le plus simple mais également le plus fiable pour contacter les ménages. En effet, nos études montrent que le contact par courrier permet de limiter le taux de refus à 3%, ce qui est impossible à obtenir par téléphone.

Si nous adoptons l'enquête par téléphone, nous serions dans l'incapacité de trouver les numéros de téléphone des ménages sélectionnés ne disposant que d'un numéro de GSM ou d'un numéro privé. Or, ces ménages représentent à eux seuls de 30 à 35% de la population et présentent un profil spécifique (célibataires, personnes de nationalité étrangère, ...) que nous ne pouvons exclure de notre échantillon. Une enquête par téléphone aurait donc des effets extrêmement néfastes à la fois sur la qualité de nos données et sur leur représentativité.

2) Une enquête par téléphone nécessite la création d'un call

kwaliteit en representativiteit van onze gegevens.

2) Een telefonische enquête vereist de oprichting van een callcenter dat de gezinnen niet alleen overdag zou moeten kunnen bellen, maar ook tussen 17 en 21 uur, wat in strijd is met ons arbeidsreglement. Als we alleen overdag contact opnemen met de gezinnen, zal het bijzonder moeilijk zijn de arbeiders te bereiken, en die zijn net één van de doelgroepen van de enquête.

3) Wetenschappelijk onderzoek toont aan dat de kwaliteit van de telefonische enquêtes na 20 minuten in een snel tempo daalt. Aangezien tijdens de enquête over de arbeidskrachten vragen gesteld worden aan alle leden van het gezin en het gesprek gemiddeld tien minuten per persoon in beslag neemt, is het onrealistisch te denken dat een gezin in minder dan twintig minuten kan worden ondervraagd. Mochten we de enquête naar de werkrachten per telefoon organiseren, zou de kwaliteit ervan dus aanzienlijk naar beneden gaan.

Mijnheer Siquet, ik hoop dat ik er u van heb kunnen overtuigen dat mijn administratie momenteel op de meest adequate manier werkt en dat dit de beste waarborg is voor kwaliteitsvolle resultaten.

De heer Louis Siquet (PS). – Het antwoord van de minister schenkt me voldoening, maar ik sluit niet uit dat ik later nog terugkom op de toepassing van de taalregeling.

Vraag om uitleg van de heer Louis Siquet aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de vergoedingen wegens beroepsziekte voor het politiepersoneel» (nr. 4-1698)

De voorzitter. – De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, antwoordt.

De heer Louis Siquet (PS). – In overeenstemming met het Koninklijk Besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten zijn de politiezones verplicht, als rechtspersonen, een vergoeding te garanderen bij arbeidsongeval of beroepsziekte van hun personeel.

De aansprakelijkheid ingeval van beroepsziekte is voor alle provincie- en gemeentebesturen gewaarborgd door het Fonds voor Beroepsziekten, overeenkomstig het Koninklijk Besluit van 21 januari 1993 betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten ten gunste van sommige personeelsleden behorende tot de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten, aangesloten bij de Rijksdienst voor sociale zekerheid van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten. De politiezones vallen niet onder die reglementering.

De zones betalen sinds 1 januari 2002 retroactief een bedrag van 0,17% van de lonen van de statutaire personeelsleden en de personeelsleden met een arbeidscontract bij de RSZPPO (Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten) voor de risico's van beroepsziekten.

Er is een tegenstrijdigheid. Enerzijds zijn de politiezones verplicht sociale bijdragen te betalen voor beroepsziekten,

center qui devrait pouvoir contacter les ménages durant toute la journée mais également de 17 à 21 h, ce qui n'est actuellement pas prévu dans notre règlement de travail. Si nous ne contactons les ménages qu'en journée, nous rencontrerons énormément de difficultés pour joindre les travailleurs qui sont précisément un des groupes cibles de notre enquête.

3) La recherche scientifique démontre qu'au-delà de 20 minutes, la qualité des enquêtes téléphoniques décroît rapidement. Sachant que l'enquête sur les forces de travail interroge l'ensemble des membres du ménage et que l'entretien dure en moyenne dix minutes par personne, il est irréaliste de penser pouvoir interroger un ménage en moins de vingt minutes. Si nous devons organiser l'enquête sur les forces de travail par téléphone, nous serions confrontés à une baisse significative de sa qualité.

J'espère vous avoir convaincu, monsieur Siquet, que la manière de travailler actuellement adoptée par mon administration est la plus adéquate et donne les meilleures garanties pour des résultats qualitatifs.

M. Louis Siquet (PS). – La réponse du ministre est satisfaisante, mais je n'exclus pas de revenir ultérieurement sur la question de l'application du régime linguistique.

Demande d'explications de M. Louis Siquet à la ministre de l'Intérieur sur «les indemnisations en cas de maladie professionnelle du personnel de la police» (n° 4-1698)

M. le président. – M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité, répondra.

M. Louis Siquet (PS). – En accord avec l'arrêté royal du 30 mars 2001 portant statut du personnel des services de police, les zones de police sont obligées, en tant que personnes juridiques, de garantir une indemnisation en cas d'accident de travail et de maladie professionnelle de leur personnel.

La responsabilité en cas de maladie professionnelle est garantie pour toutes les administrations provinciales et locales par le Fonds des maladies professionnelles, conformément à l'arrêté royal du 21 janvier 1993 relatif à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles en faveur de certains membres du personnel appartenant aux administrations provinciales et locales, affiliées à l'Office national de sécurité sociale des administrations provinciales et locales. Les zones de police sont exclues de cette réglementation.

Ces zones paient rétroactivement depuis le 1er janvier 2002 un montant égal à 0,17% des salaires des membres du personnel statutaires ainsi que des membres du personnel ayant un contrat de travail à l'ONSSAPL (Office national de sécurité sociale des administrations provinciales et locales) pour des risques de maladies professionnelles.

Il existe une contradiction entre l'obligation des zones de police de payer les charges sociales pour maladies

maar anderzijds kunnen ze geen beroep doen op het Fonds voor Beroepsziekten. Verschillende zones hebben deze contradictie al gemeld aan de directie van de juridische dienst van de federale politie te Brussel. Tot hier toe is er evenwel nog niets veranderd.

Welk antwoord heeft de minister op deze contradictie? Hoe denkt ze dit probleem op te lossen? Hoe wil ze dit wetgevingsprobleem regelen?

De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit. – *Ik lees het antwoord van minister Turtelboom.*

Ik ben op de hoogte van het probleem. Mijn administratie heeft opdracht gekregen het probleem op te lossen en momenteel wordt een tekstwijziging voorbereid.

Het Fonds voor Beroepsziekten zal bevoegd worden om beslissingen te nemen voor het personeel van de lokale politie. Het zal ook de uitbetalingsinstelling zijn.

De federale politie blijft samenwerken met Medex, dat beroep kan doen op de expertise van het Fonds voor Beroepsziekten voor het beheer van de dossiers van het personeel.

De heer Louis Siquet (PS). – *Ik neem genoegen met het antwoord van de minister.*

Vraag om uitleg van de heer Louis Siquet aan de staatssecretaris voor Begroting, Migratie- en asielbeleid, Gezinsbeleid en Federale Culturele Instellingen over «de nieuwe website van Child Focus over de veiligheid van internetverkeer» (nr. 4-1696)

De voorzitter. – De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, antwoordt.

De heer Louis Siquet (PS). – *Begin maart lanceerde Child Focus een nieuwe website voor ouders over de veiligheid van internetverkeer. Deze site, Webetic genaamd, helpt ouders het internetgebruik van hun kinderen te beheren. Tot hier toe bestaat echter geen site in het Duits.*

In het Noorden van het land werden sinds 2007 ongeveer 160 informatievergaderingen georganiseerd over de veiligheid op het web voor kinderen en adolescenten. Voor het Franstalige landsgedeelte worden soortgelijke sessies gepland.

Als vertegenwoordiger van de Duitstalige Gemeenschap kan ik niet nalaten enkele essentiële vragen te stellen. Een dergelijke dienst is belangrijk voor de bescherming van kinderen. Vindt de staatssecretaris het niet abnormaal dat die informatie niet in het Duits bestaat?

De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit. – *Ik lees het antwoord van staatssecretaris Wathelet, die u dankt voor uw positieve uitspraak over het instrument en het belang ervan voor de bescherming van kinderen en de ondersteuning van ouders.*

Het Staatssecretariaat biedt Child Focus financiële steun en hulp bij de uitwerking van een programma in het Frans. Het programma bestaat al drie jaar, maar alleen in het

professionnelles et l'exclusion de ces mêmes zones du recours au Fonds pour maladies professionnelles. Cette contradiction a déjà été signalée à la direction du service juridique de la police fédérale à Bruxelles par plusieurs zones. Jusqu'à présent, aucun changement n'a été effectué.

Quelle réponse pouvez-vous apporter à cette contradiction ? Comment pensez-vous la résoudre ? Comment envisagez-vous de régler ce problème législatif ?

M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité. – *Je vous lis la réponse de Mme Turtelboom.*

Je suis au courant du problème que vous soulevez. Mon administration a reçu les instructions nécessaires pour y remédier. Les textes modificatifs sont actuellement préparés.

Le Fonds des maladies professionnelles deviendra compétent pour prendre les décisions à ce sujet pour le personnel de la police locale. Il sera également l'organisme payeur.

La police fédérale continuera à travailler avec Medex, qui pourra faire appel à l'expertise du Fonds des maladies professionnelles, dans le cadre de la gestion des dossiers de son personnel.

M. Louis Siquet (PS). – *Je suis entièrement satisfait de la réponse.*

Demande d'explications de M. Louis Siquet au secrétaire d'État au Budget, à la Politique de migration et d'asile, à la Politique des familles et aux Institutions culturelles fédérales sur «le nouveau site web de Child Focus sur la sécurité en ligne» (n° 4-1696)

M. le président. – M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité, répondra.

M. Louis Siquet (PS). – *Début mars, Child Focus a lancé un nouveau site de prévention relatif à la sécurité en ligne, destiné aux parents. Ce site, baptisé Webetic, aide ces derniers à gérer l'utilisation d'internet par leur enfant. Jusqu'à présent, il n'existe pas en langue allemande.*

Dans le nord du pays, quelque 160 séances d'information sur la sécurité en ligne des enfants et des adolescents ont été organisées depuis 2007. Des séances similaires sont projetées pour la partie francophone du pays.

En tant que représentant de la Communauté germanophone, je ne peux m'empêcher de vous poser une question essentielle à nos yeux. Vu l'importance d'un tel service pour la protection des enfants, ne trouvez-vous pas anormal que ces informations n'existent pas en langue allemande ?

M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité. – *Voici la réponse du secrétaire d'État Wathelet, qui vous remercie pour votre avis positif sur l'outil et sur son importance à l'égard de la protection des enfants et du soutien parental.*

L'aide du Secrétariat d'État à Child Focus consiste en une aide financière et conceptuelle afin de développer en français un programme qui existe depuis trois ans déjà, mais

Nederlands. Deze feitelijke situatie heeft trouwens voordien geen enkele vraag opgeroepen.

Child Focus is een onafhankelijke vzw die niet onderworpen is aan de taalwetgeving.

Het uitwerken van een programma in het Duits voor de Duitstalige bevolking zou interessant zijn. We zullen Child Focus vragen er in de toekomst aan te denken. Deze operatie beperkt zich echter niet tot een eenvoudige vertaling en zal tijd en middelen vragen. Het zal moeten gebeuren in samenwerking met de Duitstalige Gemeenschap.

De heer Louis Siquet (PS). – *Ik dank de staatssecretaris voor zijn antwoord. De goede wil is aanwezig en ik ben ervan overtuigd dat het programma er ooit komt.*

Vraag om uitleg van mevrouw Dominique Tilmans aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «medische hulpverlening per helikopter in de provincie Luxemburg» (nr. 4-1684)

De voorzitter. – De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, antwoordt.

Mevrouw Dominique Tilmans (MR). – *In de plenaire vergadering van 11 februari 2010 heb ik de minister ondervraagd over de oprichting van een dienst voor dringende medische hulpverlening en reanimatie per helikopter.*

Bij de twee lopende proefprojecten voor hulpverlening per helikopter in Bra-sur-Lienne en Brugge kon de interventietijd in gebieden die ver van een ziekenhuis liggen, worden verkort.

Het lijkt mij dan ook interessant een gelijkaardige hulpverleningsdienst per helikopter op te richten in de provincie Luxemburg, om gebieden zoals Virton en Bouillon, waar de interventietijd soms 40 minuten bedraagt, binnen een redelijke termijn te kunnen bedienen.

De Commissie voor dringende geneeskundige hulpverlening van de provincie Luxemburg heeft zich uitgesproken voor de oprichting van een dergelijke dienst. Op dit ogenblik wordt gewerkt aan een bestek.

De minister heeft mij indertijd geantwoord dat zij op basis van een rapport dat de Nationale Raad voor dringende geneeskundige hulpverlening haar in november had voorgelegd, instemde met een MUG-helikopter onder bepaalde voorwaarden, meer bepaald de interventietijd, de juridische basis van de planning en de afwezigheid van privé-belang.

Heeft de minister een antwoord gekregen van de Nationale raad voor ziekenhuisvoorzieningen?

Zo ja, wat blijkt uit dat advies?

Hoever staat het met de besluiten die de planning en de normen voor de MUG-helikopter vastleggen?

uniquement en néerlandais. Cet état de fait n'avait d'ailleurs soulevé aucune question auparavant.

Child Focus est une asbl indépendante non soumise aux obligations des lois linguistiques.

La mise en œuvre d'un programme en allemand à destination de notre population germanophone serait par ailleurs intéressante. Nous suggérerons à Child Focus d'y penser pour l'avenir mais cette opération ne se limite pas à une simple traduction. Elle prendrait du temps et nécessiterait des moyens importants qui devraient être dégagés avec le concours de la Communauté germanophone si elle s'y intéressait.

M. Louis Siquet (PS). – Je vous remercie de cette réponse. La bonne volonté est présente, et je suis certain qu'un jour le programme se réalisera.

Demande d'explications de Mme Dominique Tilmans à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «le service hélicoptère médical pour la province du Luxembourg» (n° 4-1684)

M. le président. – M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité, répondra.

Mme Dominique Tilmans (MR). – Lors de la séance plénière du 11 février 2010, j'avais interrogé la ministre sur les possibilités d'instauration d'un service mobile d'urgence et de réanimation hélicoptère, appelé SMUH. Actuellement, deux projets pilotes de secours hélicoptères implantés à Bra-sur-Lienne et à Bruges permettent de réduire le délai d'intervention dans des régions où les distances à parcourir pour rejoindre un hôpital sont importantes.

Il me semble donc intéressant de prévoir un service de secours hélicoptère similaire dans la province du Luxembourg afin de desservir, dans un délai raisonnable, les zones plus éloignées d'un hôpital, comme à Virton et Bouillon où le délai d'intervention est parfois de 40 minutes.

La commission d'aide médicale urgente de la province du Luxembourg s'est prononcée en faveur de l'instauration d'un tel service. Un cahier des charges est en cours d'élaboration.

La ministre m'avait répondu à l'époque que, suite au rapport transmis en novembre par le Conseil national des secours médicaux d'urgence, elle souscrivait à l'existence d'un SMUH sous certaines conditions, à savoir les délais d'intervention, la base juridique de la planification et l'absence d'intérêts particuliers.

La ministre a-t-elle obtenu une réponse du Conseil national des établissements hospitaliers ?

Si oui, que ressort-il de cet avis ?

Où en sont les arrêtés définissant la planification et les normes du SMUH ?

De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit. – *Ik lees het antwoord van minister Onkelinx.*

Aangezien de Nationale raad voor ziekenhuisvoorzieningen nog geen advies heeft uitgebracht, kan ik de redactie van het koninklijk besluit voor de planning en de normen van de MUG-helikopter niet voortzetten.

Mevrouw Dominique Tilmans (MR). – *Het antwoord is spijtig genoeg wat kort!*

Vraag om uitleg van mevrouw Dominique Tilmans aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en aan de minister van Klimaat en Energie en aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over « de toepassing van het koninklijk besluit van 25 november 2005 betreffende de reglementering van tatoeages en piercings » (nr. 4-1695)

De voorzitter. – De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, antwoordt.

Mevrouw Dominique Tilmans (MR). – *Het koninklijk besluit van 25 november 2005 betreffende de reglementering van tatoeages en piercings schiep duidelijkheid en eenvormigheid in de praktijk en legde de nadruk op veiligheid en hygiëne. Er zijn evenwel enkele lacunes, in het bijzonder op het vlak van het opleidingsniveau van het personeel. Het onderscheid tussen juwelier en piercer is in onze ogen niet gerechtvaardigd aangezien de gezondheidsrisico's dezelfde zijn. Bovendien krijgen de klanten geen bedenktijd. Ten slotte worden de minderjarigen onvoldoende beschermd aangezien er geen enkele leeftijdsvereiste is. Artikel 6, paragraaf 2 van het koninklijk besluit bepaalt immers enkel dat de beroepsbeoefenaar zich ervan moet vergewissen dat de klant moreel, meer bepaald wat de maturiteit betreft, en fysiek in staat is de verrichting te ondergaan, en zo nodig de daad niet uitvoeren.*

Het koninklijk besluit geeft geen enkele omschrijving van 'moreel in staat zijn'. Dat betekent in ieder geval dat een jongere van 11, 12 of 13 jaar een tatoeage of een piercing kan laten aanbrengen zonder de toestemming van zijn ouders. Er is niet de minste uniformiteit in de praktijk en er is geen enkele specifieke bescherming ten aanzien van jongeren, hoewel sommige van die ingrepen een zeker gevaar inhouden.

Bij gebrek aan duidelijke instructies weigeren sommige beroepsbeoefenaren tatoeages en piercings aan jongeren onder de achttien jaar. Anderen staan ze toe aan jongeren van 16 jaar met toestemming van de ouders. Moet het koninklijk besluit van 2005 niet worden aangevuld met een sectie over de minderjarigen om hen te beschermen tegen misbruiken of daden waarvan ze achteraf spijt kunnen krijgen? Is het bovendien niet nodig een bedenktijd, al is het maar van enkele dagen, op te leggen voordat een handeling met blijvende gevolgen, zoals een tatoeage, branding of inkerving te laten uitvoeren? De jongeren beseffen niet altijd dat ze die tekens hun leven lang blijven behouden en dat het zeer moeilijk is ze achteraf te verwijderen. Bovendien moet er

M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité. – Je vous lis la réponse de la ministre Onkelinx.

Le CNEH n'ayant pas encore rendu son avis à ce jour, je ne peux poursuivre la rédaction de l'arrêté royal de planification et de normes du SMUH.

Mme Dominique Tilmans (MR). – La réponse est malheureusement un peu courte !

Demande d'explications de Mme Dominique Tilmans à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique et au ministre du Climat et de l'Énergie et au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur « l'application de l'arrêté royal du 25 novembre 2005 réglementant les tatouages et les piercings » (n° 4-1695)

M. le président. – M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité, répondra.

Mme Dominique Tilmans (MR). – L'arrêté royal du 25 novembre 2005 réglemente les tatouages et les piercings. Il a permis de clarifier et d'uniformiser les pratiques en mettant l'accent sur les aspects sécurité et hygiène. Toutefois, il présente certaines lacunes notamment au niveau de la formation du personnel. La distinction entre bijoutier et pierceur n'est pas justifiée à nos yeux car les risques sanitaires sont les mêmes. En outre, aucun délai de réflexion n'est laissé aux clients. Enfin et surtout, la protection des mineurs n'est pas suffisamment garantie puisqu'aucune condition d'âge n'est requise. En effet, l'article 6 aliéna 2 de l'arrêté royal énonce que le professionnel doit uniquement s'assurer du fait que le client est en état moral – notamment en ce qui concerne la maturité – et physique de subir l'acte et, le cas échéant, ne pas accomplir l'acte.

L'arrêté royal ne donne aucune définition de l'« état moral ». Cela implique en tout cas qu'un jeune de 11-13 ans peut se faire tatouer ou percer sans l'autorisation de ses parents. Il n'existe aucune uniformité au niveau des pratiques et aucune protection spécifique à l'égard des mineurs alors que certaines de ces interventions ne sont pas sans risque.

En l'absence de consignes claires, certains professionnels refusent les tatouages et les piercings aux jeunes de moins de 18 ans. D'autres les autorisent à 16 ans mais avec l'autorisation des parents. N'y aurait-il pas lieu de compléter l'arrêté royal de 2005 en introduisant une section propre aux mineurs pour les protéger des abus ou d'actes qu'ils pourraient regretter par la suite ? Ne serait-il pas également opportun d'imposer un délai de réflexion, ne fût-ce que de quelques jours, avant de procéder à un acte permanent – tatouages, branding (littéralement, marquage au fer rouge) ou scarifications ? Les jeunes ne se rendent pas toujours compte qu'ils garderont ces marques toute leur vie et qu'il sera très difficile de les faire disparaître par la suite. Par ailleurs, il faudrait exiger une formation sérieuse et renforcée des

een ernstige opleiding worden vereist van de personen die zulke handelingen mogen verrichten.

Tot slot wensen wij dat er geen onderscheid meer wordt gemaakt tussen juweliërs en tatoeërders of piercers aangezien ze aan dezelfde hygiënische vereisten moeten voldoen.

De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit. – *Ik lees het antwoord van minister Onkelinx.*

Sinds mijn voorganger het initiatief heeft genomen voor een koninklijk besluit betreffende tatoeages en piercings is de toestand aanzienlijk verbeterd. De registratie van de praktijken en de controles door de ambtenaren van mijn bestuur hebben een positief effect gehad. Er zijn echter nog enkele aanpassingen aan de wetgeving nodig.

In samenwerking met mijn administratie heb ik de nodige bepalingen voorgesteld. Het besluit betreffende de reglementering van tatoeages en piercings is genomen ter toepassing van artikel 37ter van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967, dat een voorafgaand advies van de Hoge Gezondheidsraad vereist.

Ik heb bijgevolg bij de Raad verschillende vragen om advies ingediend over de bedenktijd voor minderjarigen, over permanente maquillage en over eventuele uitzonderingen voor piercings en tatoeages die op beurzen worden uitgevoerd, over de verwijdering van tatoeages, over laserepilatie en over het gebruik van lasers voor esthetische doeleinden in het algemeen.

Zodra de Hoge Gezondheidsraad me zijn advies heeft bezorgd, zal ik de nodige aanpassingen aanbrengen.

Mevrouw Tilmans vermeldt ook het verschil tussen de sector van de piercings en de juweliërs. Ik geef toe dat dit tot nadenken stemt, maar ik plan op dit moment niet haar suggestie te volgen. Ik wil eerst de wetenschappelijke gegevens onderzoeken en de communicatie opvoeren. Overigens zal in de komende maanden een brochure voor de juweliërs en hun cliënten worden verspreid.

Mevrouw Dominique Tilmans (MR). – *Ik neem nota van de stappen die de minister voorstelt. De minister heeft daarentegen niets gezegd over de minderjarigen. Ik zal haar dus opnieuw een vraag stellen over dit onderwerp.*

Vraag om uitleg van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «het toekennen van premies aan specifieke groepen binnen de sector van de gezondheidszorg» (nr. 4-1690)

De voorzitter. – De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit, antwoordt.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – De context van vandaag is iets te surrealistisch om ministers gewoon een vraag om uitleg te stellen, maar mijn vraag aan minister Onkelinx was al voor het paasreces ingediend.

personnes habilitées à poser ces actes.

Enfin, nous souhaiterions que l'on ne fasse plus de distinction entre les bijoutiers et les tatoueurs ou les piercers du fait qu'ils doivent respecter les mêmes conditions d'hygiène.

M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité. – Je vous lis la réponse de la ministre Onkelinx.

Depuis que mon prédécesseur a pris l'initiative de proposer un arrêté royal en matière de tatouage et de piercing, la situation s'est déjà considérablement assainie. L'enregistrement initial des pratiques et les contrôles effectués par les agents de mon administration ont eu un impact positif. Certaines adaptations législatives sont toutefois encore nécessaires.

Je n'ai pas manqué, en coordination avec mon administration, de proposer les dispositions nécessaires. Comme vous le savez, l'arrêté relatif aux tatouages et aux piercings est pris en application de l'article 37ter de l'arrêté royal n° 78 du 10 novembre 1967 qui exige un avis préalable du Conseil supérieur de la Santé.

J'ai dès lors introduit auprès du conseil différentes demandes d'avis relatives au délai de réflexion pour les mineurs d'âge que vous évoquez dans votre question, au maquillage permanent, aux exceptions éventuelles pour les piercings et tatouages réalisés durant les foires et les salons, à l'effacement des tatouages, à l'épilation laser et à l'utilisation du laser en général à des fins esthétiques.

Dès que le Conseil supérieur de la Santé m'aura transmis son avis à ce sujet, je ne manquerai pas d'apporter les adaptations nécessaires.

Vous évoquez également la différence entre le secteur du piercing et celui des bijoutiers. J'admets qu'il y a là matière à réflexion, mais je n'envisage pas actuellement d'abonder dans le sens que vous recommandez sans analyser les données scientifiques et sans renforcer au préalable la communication. Une brochure à destination des bijoutiers et de leurs clients sera d'ailleurs distribuée dans les prochains mois.

Mme Dominique Tilmans (MR). – Je prends note des avancées proposées par la ministre. Par contre, je n'ai rien entendu concernant les mineurs. Je ne manquerai donc pas de l'interroger à nouveau à ce sujet.

Demande d'explications de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «l'octroi de primes à certains groupes professionnels dans le secteur des soins de santé» (n° 4-1690)

M. le président. – M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité, répondra.

M. Louis Ide (Indépendant). – *Le contexte est aujourd'hui un peu trop surréaliste pour demander de banales explications aux ministres, mais ma question à la ministre Onkelinx avait déjà été introduite avant les vacances de Pâques.*

Op de webstek van de Vlaamse Verpleegunie las ik op 4 maart dat er een akkoord bereikt was tussen de minister en de federale non-profitsector over de maatregelen voor 2010 voor de verpleegkundigen en zorgkundigen. In dit akkoord werd een premie aangekondigd voor Bijzondere Beroepsbekwaamheid (BBB), Bijzondere Beroepstitels (BBT) alsook een toeslag voor avondwerk.

Het schoentje knelt echter bij de toekenning van de premies aan specifieke beroepsgroepen. Zo blijkt dat radiologische verpleegkundigen geen recht hebben op een premie, terwijl dit wel het geval is voor hun collega's in de oncologie. Volgens het koninklijk besluit houdende de lijst van bijzondere beroepstitels en bijzondere beroepsbekwaamheden voor de beoefenaars van de verpleegkunde van 27 september 2006 hebben de verpleegkundigen in de medische beeldvorming nochtans wel een bijzondere beroepstitel.

Wat heeft de minister aangezet om dit onderscheid te creëren? Nog niet zo lang geleden werd de regeling van de beschikbaarheidshonoraria voor de Raad van State gebracht. Die regeling moest toen veranderen wegens zijn discriminerend karakter. Is de minister niet bang dat ook nu bepaalde beroepsgroepen haar beslissing voor de Raad van State zullen aanvechten? Is ze van plan om aanpassingen door te voeren zodat deze discriminatie wordt weggewerkt?

De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit. – Ik lees het antwoord van minister Onkelinx.

Dit akkoord maakt deel uit van de uitvoering van mijn plan om het verpleegkundig beroep aantrekkelijker te maken. Een van de maatregelen is de financiële valorisatie van de specialisaties. Ik begrijp perfect dat de verpleegkundigen die een bijkomende opleiding volgden, ongeduldig uitkijken naar de erkenning en financiële valorisatie ervan.

Het koninklijk besluit van 27 september 2006 geeft de lijst weer van de bijzondere beroepstitels en van de bijzondere beroepsbekwaamheden. Voor elk van die specialisaties is vervolgens de publicatie vereist van een ministerieel besluit dat de criteria vastlegt waaraan moet worden voldaan om deze titel of bekwaamheid te verkrijgen.

De thans erkende titels of bekwaamheden zijn intensieve zorg en urgenties, geriatrie (gepubliceerd tijdens de vorige regeerperiode) en de oncologie, gepubliceerd in 2009, in het kader van het Kankerplan.

De besluiten betreffende de titel pediatrie/neonatalogie en de bekwaamheid diabetologie volgen het normale parcours voor een dergelijke publicatie.

De volgorde van de publicatie is in overeenstemming met het voorstel van de Nationale Raad voor Verpleegkunde. Dit past mij perfect omdat deze specialisaties overeenstemmen met een zorgprogramma voor de pediatrie of een zorgtraject voor diabetologie.

De volgende zijn de titel en bekwaamheid in de psychiatrie.

Al die specialisaties hebben betrekking op een groot aantal patiënten.

Het is niet mogelijk om sneller te werken, omdat de analyse van de individuele dossiers en de toekenning van de titels en bekwaamheden veel werk vragen van mijn administratie. Die

Sur le site de la « Vlaamse Verpleegunie », j'ai lu le 4 mars qu'un accord avait été conclu entre le ministre et le secteur non marchand fédéral au sujet des mesures pour 2010 en faveur du personnel infirmier et soignant. Cet accord prévoit une prime pour qualifications professionnelles particulières (QPP) et titres professionnels particuliers (TPP), ainsi qu'une prime de travail vespéral.

Cependant, le bât blesse quant à l'attribution des primes à des catégories professionnelles spécifiques. Il appert ainsi que les infirmiers en radiologie n'ont pas droit à une prime, au contraire de leurs collègues en oncologie. Selon l'arrêté royal du 27 septembre 2006 établissant la liste des titres professionnels particuliers et des qualifications professionnelles particulières pour les praticiens de l'art infirmier, les infirmiers en imagerie médicale ont pourtant un titre professionnel particulier.

Qu'est-ce qui a poussé le ministre à établir cette distinction ? Il n'y a pas si longtemps, le règlement des honoraires de disponibilité a été porté devant le Conseil d'État. Ce règlement a alors dû être modifié en raison de son caractère discriminatoire. La ministre ne craint-elle pas qu'à nouveau, certaines catégories professionnelles n'attaquent sa décision devant le Conseil d'État ? A-t-elle l'intention d'introduire des modifications afin de supprimer cette discrimination ?

M. Etienne Schouppe, secrétaire d'État à la Mobilité. – Je vous lis la réponse de la ministre Onkelinx.

Cet accord se situe dans le cadre de l'exécution de mon plan pour rendre plus attrayante la profession infirmière. Une des mesures est la valorisation financière des spécialisations. Je comprends parfaitement que les infirmiers qui ont suivi une formation complémentaire soient impatients de la voir reconnaître et valoriser financièrement.

L'arrêté royal du 27 septembre 2006 dresse la liste des titres professionnels particuliers et des qualifications professionnelles particulières. Chacune de ces spécialisations exige ensuite la publication d'un arrêté ministériel qui fixe les critères à rencontrer pour obtenir ce titre ou cette qualification.

Les titres et qualifications reconnus à ce jour sont les soins intensifs et urgences, la gériatrie (publiés durant la précédente législature) et l'oncologie, publiée en 2009 dans le cadre du Plan Cancer.

Les arrêtés relatifs au titre en pédiatrie/neonatalogie et à la qualification en diabetologie poursuivent le parcours normal pour une telle publication.

La séquence de publication est conforme à la proposition du Conseil national de l'art infirmier. Elle me convient parfaitement dans la mesure où ces spécialisations correspondent à un programme de soins (pédiatrie) ou à un trajet de soins (diabétologie).

Les suivants seront la psychiatrie : titre et qualification.

Toutes ces spécialisations concernent un nombre important de patients.

Il n'est pas possible de prévoir un rythme plus soutenu : l'analyse des dossiers individuels et l'octroi de ces titres et qualifications réclament un travail très important pour mon

moet zorgen voor de opvolging van talrijke dossiers op diverse materies.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Ik dring er toch op aan dat de minister sneller werk maakt van deze problematiek, zeker gelet op de context van vandaag.

Mevrouw Onkelinx of haar opvolger zal in ieder geval een einde moeten stellen aan de discriminatie die mensen met een bijzondere beroepsbekwaamheid nog altijd ondergaan.

Vraag om uitleg van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de centra voor radiotherapie» (nr. 4-1691)

De voorzitter. – De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit antwoordt.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Ik ben bezorgd over de evolutie in het dossier radiotherapie zoals al mocht blijken uit mijn vraag om uitleg 4-1402 waarbij de minister bij monde van staatssecretaris Wathelet het volgende antwoordde. Ik citeer: ‘In het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bepaling van het maximale aantal diensten radiotherapie dat mag worden geëxploiteerd, wordt het aantal radiotherapiediensten, en eveneens het aantal radiotherapiediensten die gezamenlijk erkend zijn, beperkt tot het aantal diensten die erkend zijn op de datum van de publicatie van het koninklijk besluit. Hiervan kan worden afgeweken voor zover zich in de provincie waarin de vestigingsplaats gelegen is, geen andere radiotherapiedienst bevindt en de afstand tussen deze vestigingsplaats en de dichtstbijzijnde radiotherapiedienst ten minste 50 kilometer bedraagt.’

Nu blijkt echter dat er nieuwe radiotherapiediensten worden overwogen in Moeskroen, Ieper en Antwerpen. Die radiotherapiediensten zullen echter in de 50-kilometerstralen vallen van andere radiotherapiecentra. Ik ben bezorgd door die nieuwe ontwikkelingen en ik durf te vermoeden dat de minister die bezorgdheid deelt. Wil de 50-kilometerregeling niet zeggen dat het onmogelijk is om radiotherapiediensten op te starten indien er reeds een radiotherapeutisch centrum in de zone aanwezig is? Heeft de minister reeds nieuwe aanvragen ontvangen voor de oprichting van radiotherapiediensten? Wat is de houding van de minister in deze kwestie? Is de minister bereid om contact op te nemen met de voorzitter van de Belgische Vereniging Radiotherapie en Oncologie (BVRO), aangezien de BVRO als wetenschappelijke beroepsvereniging mij daarvoor de meest geschikte gesprekspartner lijkt?

De heer Etienne Schouppe, staatssecretaris voor Mobiliteit. – Ik lees het antwoord van minister Onkelinx.

De verschillende koninklijke besluiten waarin de regeling voor de radiotherapiediensten bepaald worden, heb ik reeds aangehaald in antwoord op de vorige vraag van senator Ide. In artikel 3, paragraaf 1bis, van het koninklijk besluit van 5 april 1991 wordt namelijk bepaald dat twee of meerdere diensten voor radiotherapie gezamenlijk mogen beantwoorden aan de erkenningsnormen indien de erkenning aan één ziekenhuis verleend wordt, indien de betrokken ziekenhuizen

administration, qui doit assurer le suivi de nombreux dossiers en différentes matières.

M. Louis Ide (Indépendant). – *J’insiste pour que le ministre fasse diligence, surtout vu le contexte actuel.*

En tout état de cause, Mme Onkelinx ou son successeur devra mettre un terme à la discrimination que continuent à subir les personnes ayant une qualification professionnelle particulière.

Demande d’explications de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «les centres de radiothérapie» (n° 4-1691)

M. le président. – M. Etienne Schouppe, secrétaire d’État à la Mobilité, répondra.

M. Louis Ide (Indépendant). – *Ma demande d’explications 4-1402 avait déjà mis en évidence ma préoccupation quant à l’évolution du dossier relatif à la radiothérapie. M. Wathelet avait alors répondu au nom de la ministre : « Dans l’arrêté royal du 9 juillet 2000 fixant le nombre maximal de services de radiothérapie pouvant être mis en service, le nombre de services de radiothérapie, y compris celui des services de radiothérapie qui sont agréés ensemble, est limité au nombre de services qui sont agréés à la date de publication de l’arrêté. On peut y déroger pour autant que dans la province où le site est implanté, il n’y ait pas d’autre service de radiothérapie et que la distance entre ce site et tout autre service de radiothérapie s’élève à au moins 50 km. »*

Il se trouve que l’on envisage d’implanter à Mouscron, Ypres et Anvers de nouveaux services de radiothérapie qui seront situés dans un rayon de 50 kilomètres d’autres centres de radiothérapie. Cette évolution m’inquiète et je présume que la ministre partage ma préoccupation. La règle des 50 kilomètres n’implique-t-elle pas l’impossibilité de créer des services de radiothérapie si un centre de radiothérapie est déjà implanté dans cette zone ? La ministre a-t-elle déjà reçu de nouvelles demandes de création de services de radiothérapie ? Quelle est la position de la ministre à cet égard ? Est-elle disposée à prendre contact avec le président de l’Association belge de radiothérapie-oncologie (ABRO) qui me semble l’interlocuteur le plus indiqué en la matière ?

M. Etienne Schouppe, secrétaire d’État à la Mobilité. – *Je vous lis la réponse de la ministre Onkelinx.*

Les différents arrêtés royaux qui déterminent la réglementation relative aux services de radiothérapie ont déjà été cités dans ma réponse à une précédente question de M. Ide. L’article 3, §1bis, de l’arrêté royal du 5 avril 1991 précise que deux ou plusieurs services de radiothérapie peuvent répondre dans leur ensemble aux normes d’agrément, pour autant que l’agrément soit octroyé à un des hôpitaux concernés, que les différents hôpitaux concernés

een samenwerkingsovereenkomst afsluiten, indien de diensten een gezamenlijk diensthoofd hebben en indien in minstens één van die diensten tenminste 500 patiënten per jaar behandeld worden.

In het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bepaling van het maximumaantal radiotherapiediensten dat mag worden geëxploiteerd, wordt het aantal radiotherapiediensten, en eveneens het aantal radiotherapiediensten die gezamenlijk erkend zijn, beperkt tot het aantal diensten die erkend zijn op de datum van het koninklijk besluit. Hiervan kan worden afgeweken voor zover zich in de provincie waarin de vestigingsplaats gelegen is, geen andere radiotherapiedienst bevindt en de afstand tussen die vestigingsplaats en elke andere radiotherapiedienst ten minste 50 km bedraagt.

De controle van de erkenningsnormen van die diensten gebeurt door de gemeenschappen en de gewesten. Aanvragen voor erkenning van nieuwe diensten worden aan de gemeenschappen en gewesten gericht. Indien de betreffende dienst niet voldoet aan de normen, wordt de erkenning ingetrokken.

De programmering en de erkenningsnormen voor de radiotherapiediensten verdienen inderdaad aandacht. De intussen verouderde erkenningsnormen zijn immers intussen aan herziening toe, en daarnaast wordt de oprichting van een aantal nieuwe radiotherapiediensten gevraagd. Mijn grootste bekommernis in dit dossier is het bewaren van de kwaliteit van de zorg voor de patiënt.

Vandaar ook dat ik in verband met een eventuele aanpassing van de programmering en de erkenningsnormen voor de radiotherapiediensten, in het kader van actie 16 van het Nationaal Kankerplan, een advies gevraagd heb van het College van Radiotherapie. Ik heb dat net ontvangen en het zal binnenkort worden geanalyseerd. We zullen onderzoeken welke maatregelen kunnen leiden tot een oplossing voor het probleem. Vanzelfsprekend zal dat onderzoek gebeuren in overleg met de experts van het terrein: het College van Radiotherapie en de Belgische Vereniging voor Radiotherapie en Oncologie (BVRO).

Regeling van de werkzaamheden

De voorzitter. – Aangezien ik nu een vergadering moet bijwonen en er geen ondervoorzitter aanwezig is om mij te vervangen, zal ik de vergadering sluiten.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Mijnheer de voorzitter, om onze werkzaamheden te kunnen voortzetten kunt u voor het voorzitterschap ook een beroep doen op een senator. Dat is in het verleden vaker gebeurd. Het reglement verbiedt dat niet.

De voorzitter. – De jongste jaren is dat nooit meer gebeurd, mijnheer Ide.

Gezien de omstandigheden lijkt het me beter de vergadering te sluiten.

(De vergadering wordt gesloten om 11.40 uur.)

concluent une convention de collaboration, que les différents services disposent en commun d'un chef de service et qu'au moins un des services traite annuellement au minimum 500 patients.

L'arrêté royal du 9 juillet 2000 fixant le nombre maximal de services de radiothérapie pouvant être mis en service limite le nombre de services de radiothérapie ainsi que le nombre de services de radiothérapie agréés ensemble au nombre de services agréés à la date de l'arrêté royal. On peut y déroger pour autant que dans la province où sont situés les établissements, il n'y ait aucun autre service de radiothérapie et que la distance entre le lieu d'implantation et tout autre service de radiothérapie soit de minimum 50 kilomètres.

Le contrôle des normes d'agrément de ces services est exercé par les communautés et les régions. Les demandes d'agrément de nouveaux services sont adressées aux communautés et régions. Si le service en question ne satisfait pas aux normes, l'agrément est retiré.

La programmation et les normes d'agrément des services de radiothérapie sont en effet des matières qui méritent une attention particulière. Les normes d'agrément sont dépassées et doivent être revues. De plus, la création d'une série de nouveaux services de radiothérapie a été demandée. Ma plus grande préoccupation dans ce dossier est de préserver la qualité des soins pour le patient.

C'est la raison pour laquelle j'ai demandé au Collège de radiothérapie un avis sur une éventuelle adaptation de la programmation et des normes d'agrément des services de radiothérapie, dans le cadre de l'action 16 du Plan national contre le cancer. Cet avis, qui vient de m'être transmis, sera analysé prochainement. Nous examinerons quelles mesures permettront de résoudre ce problème. Il va de soi que cet examen se fera en concertation avec les experts de terrain : le Collège de radiothérapie et l'Association belge de radiothérapie et d'oncologie.

Ordre des travaux

M. le président. – Étant donné que je dois participer maintenant à une réunion et qu'aucun vice-président n'est présent pour me remplacer, j'ai l'intention de lever la séance.

M. Louis Ide (Indépendant). – *Monsieur le président, afin de nous permettre de poursuivre nos travaux, vous pourriez confier la présidence à un sénateur. Cela s'est déjà fait dans le passé et ce n'est pas interdit par le règlement.*

M. le président. – Ces dernières années, cela n'est plus jamais produit, monsieur Ide.

Vu les circonstances, il me paraît préférable de lever la séance.

(La séance est levée à 11 h 40.)

Berichten van verhindering

Afwezig met bericht van verhindering: Mevrouw Taelman, in het buitenland, de heer Ceder, om gezondheidsredenen, de dames Khattabi, Schelfhout en Van Ermen, de heer Coveliers, wegens andere plichten.

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

Excusés

Mme Taelman, à l'étranger, M. Ceder, pour raison de santé, Mmes Khattabi, Schelfhout et Van Ermen, M. Coveliers, pour d'autres devoirs, demandent d'excuser leur absence à la présente séance.

– **Pris pour information.**

Bijlage

Samenstelling van commissies

Met toepassing van artikel 21-4, tweede zin, van het Reglement werd de volgende wijziging in de samenstelling van de volgende commissie aangebracht:

Commissie voor de Justitie:

- De heer Philippe Fontaine wordt plaatsvervangend lid.

Boodschappen van de Kamer

Bij boodschappen van 1 april 2010 heeft de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat overgezonden, zoals ze ter vergadering van dezelfde dag werden aangenomen:

Artikel 78 van de Grondwet

Wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen van het Burgerlijk Wetboek en van het Gerechtelijk Wetboek wat de procedure inzake echtscheiding betreft (Stuk 4-1739/1).

- **Het ontwerp werd ontvangen op 2 april 2010; de uiterste datum voor evocatie is maandag 3 mei 2010.**
- **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 1 april 2010.**

Artikel 80 van de Grondwet

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 308, §3, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (Stuk 4-1740/1).

- **Het wetsontwerp werd ontvangen op 2 april 2010; de uiterste datum voor evocatie is vrijdag 23 april 2010.**
- **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 1 april 2010.**

Mededeling van koninklijke besluiten

Bij brief van 8 april 2010 heeft de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid aan de Senaat overgezonden, voor de publicatie in het Belgisch Staatsblad, overeenkomstig artikel 4 van de wet van 29 april 1999 betreffende de niet-conventionele praktijken inzake de geneeskunde, de artsenijsbereidkunde, de kinesitherapie, de verpleegkunde en de paramedische beroepen, het volgend koninklijk besluit:

- koninklijk besluit houdende erkenning van beroepsorganisaties van een niet-conventionele praktijk of van een praktijk die in aanmerking kan komen om als niet-conventionele praktijk gekwalificeerd te worden.
- **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Grondwettelijk Hof – Arresten

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Grondwettelijk Hof kennis aan de voorzitter van de Senaat

Annexe

Composition de commissions

En application de l'article 21-4, 2ème phrase, du Règlement, la modification suivante a été apportée dans la composition de la commission ci-après :

Commission de la Justice :

- Monsieur Philippe Fontaine devient membre suppléant.

Messages de la Chambre

Par messages du 1er avril 2010, la Chambre des représentants a transmis au Sénat, tels qu'ils ont été adoptés en sa séance du même jour :

Article 78 de la Constitution

Projet de loi modifiant certaines dispositions du Code civil et du Code judiciaire en ce qui concerne la procédure de divorce (Doc. 4-1739/1).

- **Le projet a été reçu le 2 avril 2010 ; la date limite pour l'évocation est le lundi 3 mai 2010.**
- **La Chambre a adopté le projet le 1er avril 2010.**

Article 80 de la Constitution

Projet de loi modifiant l'article 308, §3, du Code des impôts sur les revenus 1992 (Doc. 4-1740/1).

- **Le projet de loi a été reçu le 2 avril 2010 ; la date limite pour l'évocation est le vendredi 23 avril 2010.**
- **La Chambre a adopté le projet le 1er avril 2010.**

Communication d'arrêtés royaux

Par lettre du 8 avril 2010, la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique a transmis au Sénat, avant la publication au Moniteur belge, en application de l'article 4, de la loi du 29 avril 1999 relative aux pratiques non conventionnelles dans les domaines de l'art médical, de l'art pharmaceutique, de la kinésithérapie, de l'art infirmier et des professions paramédicales, l'arrêté royal, suivant :

- l'arrêté royal portant reconnaissance des organisations professionnelles de praticiens d'une pratique non conventionnelle ou d'une pratique susceptible d'être qualifiée de non conventionnelle reconnues.
- **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Cour constitutionnelle – Arrêts

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour

van:

- het arrest nr. 30/2010, uitgesproken op 30 maart 2010, inzake de beroepen tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van het decreet van het Waalse Gewest van 17 juli 2008 betreffende enkele vergunningen waarvoor er dringende redenen van algemeen belang bestaan, ingesteld door Marie-Noëlle Solvay en anderen, en de prejudiciële vragen betreffende de artikelen 6 tot 9 en 14 tot 17 van hetzelfde decreet, gesteld door de Raad van State (rolnummers 4563, 4592, 4608, 4613, 4625 en 4627, 4589, 4614, 4618 en 4621, 4619, 4620, 4622, 4623, 4624 en 4628, 4626, 4673, 4674, 4675, 4678, 4682, 4683, 4706, 4707 en 4708, samengevoegde zaken);
 - het arrest nr. 31/2010, uitgesproken op 30 maart 2010, inzake de prejudiciële vragen betreffende artikel 4 van de wet van 25 juli 2008 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek en de gecoördineerde wetten van 17 juli 1991 op de Rijkscomptabiliteit met het oog op het stuiten van de verjaring van de vordering tot schadevergoeding ten gevolge van een beroep tot vernietiging bij de Raad van State, gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel en het Hof van Beroep te Brussel (rolnummers 4663, 4677 en 4736, samengevoegde zaken);
 - het arrest nr. 32/2010, uitgesproken op 30 maart 2010, inzake de beroepen tot vernietiging van de artikelen 60 tot 66 of van de artikelen 64 en 65 van de programmawet van 22 december 2008 (“Wijziging van de wet van 11 april 2003 betreffende de voorzieningen aangelegd voor de ontmanteling van de kerncentrales en voor het beheer van splijtstoffen bestraald in deze kerncentrales”), ingesteld door de nv Electrabel, de nv Synatom, de nv EDF Belgium en de nv S.P.E. (rolnummers 4666, 4730, 4735 en 4738, samengevoegde zaken).
- **Voor kennisgeving aangenomen.**

Grondwettelijk Hof – Prejudiciële vragen

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Grondwettelijk Hof aan de voorzitter van de Senaat kennis van:

- de prejudiciële vraag betreffende artikel 4 van de wet van 14 juni 2004 tot wijziging van de artikelen 213 en 223 van het Wetboek van vennootschappen, gesteld door het Hof van Beroep te Luik (rolnummer 4892);
 - de prejudiciële vraag betreffende de wet van 16 februari 1994 tot regeling van het contract tot reorganisatie en reisbemiddeling, gesteld door de Rechtbank van Koophandel te Namen (rolnummer 4894);
 - de prejudiciële vraag betreffende artikel 14, §1, eerste lid, 1° en 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, gesteld door de Raad van State (rolnummer 4896).
- **Voor kennisgeving aangenomen.**

constitutionnelle notifie au président du Sénat :

- l’arrêt n° 30/2010, rendu le 30 mars 2010, en cause les recours en annulation totale ou partielle du décret de la Région wallonne du 17 juillet 2008 relatif à quelques permis pour lesquels il existe des motifs impérieux d’intérêt général, introduits par Marie-Noëlle Solvay et autres, et les questions préjudicielles relatives aux articles 6 à 9 et 14 à 17 du même décret, posées par le Conseil d’État (numéros du rôle 4563, 4592, 4608, 4613, 4625 et 4627, 4589, 4614, 4618 et 4621, 4619, 4620, 4622, 4623, 4624 et 4628, 4626, 4673, 4674, 4675, 4678, 4682, 4683, 4706, 4707 et 4708, affaires jointes) ;
- l’arrêt n° 31/2010, rendu le 30 mars 2010, en cause les questions préjudicielles relatives à l’article 4 de la loi du 25 juillet 2008 modifiant le Code civil et les lois coordonnées du 17 juillet 1991 sur la comptabilité de l’État en vue d’interrompre la prescription de l’action en dommages et intérêts à la suite d’un recours en annulation devant le Conseil d’État, posées par le Tribunal de première instance de Turnhout, le Tribunal de première instance de Bruxelles et la Cour d’appel de Bruxelles (numéros du rôle 4663, 4677 et 4736, affaires jointes) ;
- l’arrêt n° 32/2010, rendu le 30 mars 2010, en cause les recours en annulation des articles 60 à 66 ou des articles 64 et 65 de la loi-programme du 22 décembre 2008 (« Modification de la loi du 11 avril 2003 sur les provisions constituées pour le démantèlement des centrales nucléaires et pour la gestion des matières fissiles irradiées dans ces centrales »), introduits par la SA Electrabel, la SA Synatom, la SA EDF Belgium et la SA S.P.E. (numéros du rôle 4666, 4730, 4735 et 4738, affaires jointes).

– **Pris pour notification.**

Cour constitutionnelle – Questions préjudicielles

En application de l’article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d’arbitrage, le greffier de la Cour constitutionnelle notifie au président du Sénat :

- la question préjudicielle relative à l’article 4 de la loi du 14 juin 2004 modifiant les articles 213 et 223 du Code des sociétés, posée par la Cour d’appel de Liège (numéro du rôle 4892) ;
- la question préjudicielle relative à la loi du 16 février 1994 régissant le contrat d’organisation de voyages et le contrat d’intermédiaire de voyages, posée par le Tribunal de commerce de Namur (numéro du rôle 4894) ;
- la question préjudicielle relative à l’article 14, §1er, alinéa 1er, 1° et 2°, des lois sur le Conseil d’État, coordonnées le 12 janvier 1973, posée par le Conseil d’État (numéro du rôle 4896).

– **Pris pour notification.**

Parketten

Bij brief van 22 maart 2010 heeft de Procureur des Konings te Gent overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Parket van de Procureur des Konings te Gent, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 18 maart 2010.

Bij brief van 25 maart 2010 heeft de Procureur des Konings te Oudenaarde overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Parket van de Procureur des Konings te Oudenaarde, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 18 maart 2010.

Bij brief van 26 maart 2010 heeft de Procureur des Konings te Leuven overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Parket van de Procureur des Konings te Leuven, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 23 maart 2010.

Bij brief van 26 maart 2010 heeft de Procureur des Konings te Nijvel overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Parket van de Procureur des Konings te Nijvel, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 18 maart 2010.

Bij brief van 29 maart 2010 heeft de Procureur des Konings te Ieper overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Parket van de Procureur des Konings te Ieper, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 24 maart 2010.

Bij brief van 29 maart 2010 heeft de Procureur des Konings te Mechelen overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Parket van de Procureur des Konings te Mechelen, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 19 maart 2010.

Bij brief van 29 maart 2010 heeft de Procureur des Konings te Tongeren overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Parket van de Procureur des Konings te Tongeren, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 25 maart 2010.

Bij brief van 29 maart 2010 heeft de Procureur des Konings te Turnhout overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Parket van de Procureur des Konings te Turnhout, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 26 maart 2010.

Bij brief van 30 maart 2010 heeft de Procureur des Konings te Brugge overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Parket van de Procureur des Konings te Brugge, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 29 maart 2010.

Bij brief van 30 maart 2010 heeft de Procureur des Konings te

Parquets

Par lettre du 22 mars 2010, le procureur du Roi de Gand a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Parquet du Procureur du Roi de Gand, approuvé lors de son assemblée de corps du 18 mars 2010.

Par lettre du 25 mars 2010, le procureur du Roi d'Audenarde a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Parquet du Procureur du Roi d'Audenarde, approuvé lors de son assemblée de corps du 18 mars 2010.

Par lettre du 26 mars 2010, le procureur du Roi de Louvain a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Parquet du Procureur du Roi de Louvain, approuvé lors de son assemblée de corps du 23 mars 2010.

Par lettre du 26 mars 2010, le procureur du Roi de Nivelles a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Parquet du Procureur du Roi de Nivelles, approuvé lors de son assemblée de corps du 18 mars 2010.

Par lettre du 29 mars 2010, le procureur du Roi d'Ypres a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Parquet du Procureur du Roi d'Ypres, approuvé lors de son assemblée de corps du 24 mars 2010.

Par lettre du 29 mars 2010, le procureur du Roi de Malines a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Parquet du Procureur du Roi de Malines, approuvé lors de son assemblée de corps du 19 mars 2010.

Par lettre du 29 mars 2010, le procureur du Roi de Tongres a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Parquet du Procureur du Roi de Tongres, approuvé lors de son assemblée de corps du 25 mars 2010.

Par lettre du 29 mars 2010, le procureur du Roi de Turnhout a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Parquet du Procureur du Roi de Turnhout, approuvé lors de son assemblée de corps du 26 mars 2010.

Par lettre du 30 mars 2010, le procureur du Roi de Bruges a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Parquet du Procureur du Roi de Bruges, approuvé lors de son assemblée de corps du 29 mars 2010.

Par lettre du 30 mars 2010, le procureur du Roi de Dinant a

Dinant overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Parket van de Procureur des Konings te Dinant, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 29 maart 2010.

Bij brief van 30 maart 2010 heeft de Procureur des Konings te Veurne overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Parket van de Procureur des Konings te Veurne, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 29 maart 2010.

Bij brief van 2 april 2010 heeft de Procureur des Konings te Luik overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Parket van de Procureur des Konings te Luik, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 2 april 2010.

Bij brief van 6 april 2010 heeft de Procureur des Konings te Marche-en-Famenne overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Parket van de Procureur des Konings te Marche-en-Famenne, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 2 april 2010.

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Arbeidsauditoraten

Bij brief van 25 maart 2010 heeft de arbeidsauditeur te Marche-en-Famenne, Arlon en Neufchâteau overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Arbeidsauditoraat te Marche-en-Famenne, Arlon en Neufchâteau, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 25 maart 2010.

Bij brief van 29 maart 2010 heeft de arbeidsauditeur te Oudenaarde overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Arbeidsauditoraat te Oudenaarde, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 26 maart 2010.

Bij brief van 30 maart 2010 heeft de arbeidsauditeur te Kortrijk-Ieper-Veurne overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Arbeidsauditoraat te Kortrijk-Ieper-Veurne, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 29 maart 2010.

Bij brief van 31 maart 2010 heeft de arbeidsauditeur te Antwerpen overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Arbeidsauditoraat te Antwerpen, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 31 maart 2010.

Bij brief van 8 april 2010 heeft de arbeidsauditeur te Brussel overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Arbeidsauditoraat te Brussel, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 25 maart 2010.

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Parquet du Procureur du Roi de Dinant, approuvé lors de son assemblée de corps du 29 mars 2010.

Par lettre du 30 mars 2010, le procureur du Roi de Furnes a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Parquet du Procureur du Roi de Furnes, approuvé lors de son assemblée de corps du 29 mars 2010.

Par lettre du 2 avril 2010, le procureur du Roi de Liège a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Parquet du Procureur du Roi de Liège, approuvé lors de son assemblée de corps du 2 avril 2010.

Par lettre du 6 avril 2010, le procureur du Roi de Marche-en-Famenne a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Parquet du Procureur du Roi de Marche-en-Famenne, approuvé lors de son assemblée de corps du 2 avril 2010.

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Auditorats du Travail

Par lettre du 25 mars 2010, l'auditeur du travail de Marche-en-Famenne, Arlon et Neufchâteau a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 de l'Auditorat du travail de Marche-en-Famenne, Arlon et Neufchâteau, approuvé lors de son assemblée de corps du 25 mars 2010.

Par lettre du 29 mars 2010, l'auditeur du travail d'Audenarde a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 de l'Auditorat du travail d'Audenarde, approuvé lors de son assemblée de corps du 26 mars 2010.

Par lettre du 30 mars 2010, l'auditeur du travail de Courtrai-Ypres-Furnes a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 de l'Auditorat du travail de Courtrai-Ypres-Furnes, approuvé lors de son assemblée de corps du 29 mars 2010.

Par lettre du 31 mars 2010, l'auditeur du travail d'Anvers a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 de l'Auditorat du travail d'Anvers, approuvé lors de son assemblée de corps du 31 mars 2010.

Par lettre du 8 avril 2010, l'auditeur du travail de Bruxelles a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 de l'Auditorat du travail de Bruxelles, approuvé lors de son assemblée de corps du 25 mars 2010.

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Rechtbanken van eerste aanleg

Bij brief van 22 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 16 maart 2010.

Bij brief van 25 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Marche-en-Famenne overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Rechtbank van eerste aanleg te Marche-en-Famenne, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 18 maart 2010.

Bij brief van 26 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 26 maart 2010.

Bij brief van 29 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Hoesel overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Rechtbank van eerste aanleg te Hoesel, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 24 maart 2010.

Bij brief van 29 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Luik overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Rechtbank van eerste aanleg te Luik, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 24 maart 2010.

Bij brief van 30 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Tongeren overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Rechtbank van eerste aanleg te Tongeren, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 26 maart 2010.

Bij brief van 31 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 29 maart 2010.

Bij brief van 31 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Bergen overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Rechtbank van eerste aanleg te Bergen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 26 maart 2010.

Bij brief van 31 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 30 maart 2010.

Tribunaux de première instance

Par lettre du 22 mars 2010, le président du Tribunal de première instance de Malines a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal de première instance de Malines, approuvé lors de son assemblée générale du 16 mars 2010.

Par lettre du 25 mars 2010, le président du Tribunal de première instance de Marche-en-Famenne a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal de première instance de Marche-en-Famenne, approuvé lors de son assemblée générale du 18 mars 2010.

Par lettre du 26 mars 2010, le président du Tribunal de première instance de Bruges a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal de première instance de Bruges, approuvé lors de son assemblée générale du 26 mars 2010.

Par lettre du 29 mars 2010, le président du Tribunal de première instance de Huy a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal de première instance de Huy, approuvé lors de son assemblée générale du 24 mars 2010.

Par lettre du 29 mars 2010, le président du Tribunal de première instance de Liège a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal de première instance de Liège, approuvé lors de son assemblée générale du 24 mars 2010.

Par lettre du 30 mars 2010, le président du Tribunal de première instance de Tongres a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal de première instance de Tongres, approuvé lors de son assemblée générale du 26 mars 2010.

Par lettre du 31 mars 2010, le président du Tribunal de première instance d'Anvers a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal de première instance d'Anvers, approuvé lors de son assemblée générale du 29 mars 2010.

Par lettre du 31 mars 2010, le président du Tribunal de première instance de Mons a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal de première instance de Mons, approuvé lors de son assemblée générale du 26 mars 2010.

Par lettre du 31 mars 2010, le président du Tribunal de première instance de Termonde a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal de première instance de Termonde, approuvé lors de son assemblée générale du 30 mars 2010.

Bij brief van 31 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Dinant overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Rechtbank van eerste aanleg te Dinant, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 19 maart 2010.

Bij brief van 31 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Hasselt overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Rechtbank van eerste aanleg te Hasselt, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 30 maart 2010.

Bij brief van 31 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 31 maart 2010.

Bij brief van 1 april 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Gent overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Rechtbank van eerste aanleg te Gent, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 22 en 29 maart 2010.

Bij brief van 12 april 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Leuven overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Rechtbank van eerste aanleg te Leuven, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 31 maart 2010.

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Arbeidsrechtbanken

Bij brief van 19 maart 2010 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Leuven, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Arbeidsrechtbank te Leuven, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 19 maart 2010.

Bij brief van 19 maart 2010 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Tongeren, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Arbeidsrechtbank te Tongeren, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 18 maart 2010.

Bij brief van 26 maart 2010 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Bergen, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Arbeidsrechtbank te Bergen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 23 maart 2010.

Bij brief van 29 maart 2010 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Brugge, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Arbeidsrechtbank te Brugge, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 4 maart 2010.

Par lettre du 31 mars 2010, le président du Tribunal de première instance de Dinant a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal de première instance de Dinant, approuvé lors de son assemblée générale du 19 mars 2010.

Par lettre du 31 mars 2010, le président du Tribunal de première instance de Hasselt a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal de première instance de Hasselt, approuvé lors de son assemblée générale du 30 mars 2010.

Par lettre du 31 mars 2010, le président du Tribunal de première instance d'Audenarde a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal de première instance d'Audenarde, approuvé lors de son assemblée générale du 31 mars 2010.

Par lettre du 1er avril 2010, le président du Tribunal de première instance de Gand a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal de première instance de Gand, approuvé lors de son assemblée générale des 22 et 29 mars 2010.

Par lettre du 12 avril 2010, le président du Tribunal de première instance de Louvain a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal de première instance de Louvain, approuvé lors de son assemblée générale du 31 mars 2010.

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Tribunaux du travail

Par lettre du 19 mars 2010, le président du Tribunal du travail de Louvain a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal du travail de Louvain, approuvé lors de son assemblée générale du 19 mars 2010.

Par lettre du 19 mars 2010, le président du Tribunal du travail de Tongres a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal du travail de Tongres, approuvé lors de son assemblée générale du 18 mars 2010.

Par lettre du 26 mars 2010, le président du Tribunal du travail de Mons a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal du travail de Mons, approuvé lors de son assemblée générale du 23 mars 2010.

Par lettre du 29 mars 2010, le président du Tribunal du travail de Bruges a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal du travail de Bruges, approuvé lors de son assemblée générale du 4 mars 2010.

Bij brief van 29 maart 2010 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Brussel, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Arbeidsrechtbank te Brussel, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 23 maart 2010.

Bij brief van 29 maart 2010 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Doornik, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Arbeidsrechtbank te Doornik, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 22 maart 2010.

Bij brief van 29 maart 2010 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Namen en Dinant, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Arbeidsrechtbank te Namen en Dinant, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 19 maart 2010.

Bij brief van 29 maart 2010 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Oudenaarde, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Arbeidsrechtbank te Oudenaarde, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 26 maart 2010.

Bij brief van 30 maart 2010 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 29 maart 2010.

Bij brief van 30 maart 2010 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Charleroi, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Arbeidsrechtbank te Charleroi, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 25 maart 2010.

Bij brief van 30 maart 2010 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Mechelen, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Arbeidsrechtbank te Mechelen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 26 maart 2010.

Bij brief van 30 maart 2010 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Nijvel, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Arbeidsrechtbank te Nijvel, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 22 maart 2010.

Bij brief van 30 maart 2010 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Verviers en Eupen, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Arbeidsrechtbank te Verviers en Eupen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 16 maart 2010.

Bij brief van 31 maart 2010 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Dendermonde, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de

Par lettre du 29 mars 2010, le président du Tribunal du travail de Bruxelles a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal du travail de Bruxelles, approuvé lors de son assemblée générale du 23 mars 2010.

Par lettre du 29 mars 2010, le président du Tribunal du travail de Tournai a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal du travail de Tournai, approuvé lors de son assemblée générale du 22 mars 2010.

Par lettre du 29 mars 2010, le président du Tribunal du travail de Namur et Dinant a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal du travail de Namur et Dinant, approuvé lors de son assemblée générale du 19 mars 2010.

Par lettre du 29 mars 2010, le président du Tribunal du travail d'Audenarde a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal du travail d'Audenarde, approuvé lors de son assemblée générale du 26 mars 2010.

Par lettre du 30 mars 2010, le président du Tribunal du travail d'Anvers a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal du travail d'Anvers, approuvé lors de son assemblée générale du 29 mars 2010.

Par lettre du 30 mars 2010, le président du Tribunal du travail de Charleroi a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal du travail de Charleroi, approuvé lors de son assemblée générale du 25 mars 2010.

Par lettre du 30 mars 2010, le président du Tribunal du travail de Malines a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal du travail de Malines, approuvé lors de son assemblée générale du 26 mars 2010.

Par lettre du 30 mars 2010, le président du Tribunal du travail de Nivelles a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal du travail de Nivelles, approuvé lors de son assemblée générale du 22 mars 2010.

Par lettre du 30 mars 2010, le président du Tribunal du travail de Verviers et d'Eupen a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal du travail de Verviers et d'Eupen, approuvé lors de son assemblée générale du 16 mars 2010.

Par lettre du 31 mars 2010, le président du Tribunal du travail de Termonde a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal du travail de Termonde,

Arbeidsrechtbank te Dendermonde, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 26 maart 2010.

Bij brief van 31 maart 2010 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Gent, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Arbeidsrechtbank te Gent, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 18 maart 2010.

Bij brief van 31 maart 2010 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Turnhout, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Arbeidsrechtbank te Turnhout, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 30 maart 2010.

Bij brief van 1 april 2010 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Hasselt, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Arbeidsrechtbank te Hasselt, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 25 februari 2010.

Bij brief van 2 april 2010 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Kortrijk-Ieper-Veurne, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Arbeidsrechtbank te Kortrijk-Ieper-Veurne, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 31 maart 2010.

Bij brief van 9 april 2010 heeft de voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Luik, overeenkomstig artikel 340, §3, 1° en 5° lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van de Arbeidsrechtbank te Luik, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 19 maart 2010.

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Rechtbanken van koophandel

Bij brief van 19 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van koophandel te Dinant overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2009 van de Rechtbank van koophandel te Dinant, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 16 maart 2010.

Bij brief van 25 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van koophandel te Mechelen overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2009 van de Rechtbank van koophandel te Mechelen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 18 maart 2010.

Bij brief van 25 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van koophandel te Turnhout overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2009 van de Rechtbank van koophandel te Turnhout, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 18 maart 2010.

Bij brief van 29 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van koophandel te Namen overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2009 van de

approuvé lors de son assemblée générale du 26 mars 2010.

Par lettre du 31 mars 2010, le président du Tribunal du travail de Gand a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal du travail de Gand, approuvé lors de son assemblée générale du 18 mars 2010.

Par lettre du 31 mars 2010, le président du Tribunal du travail de Turnhout a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal du travail de Turnhout, approuvé lors de son assemblée générale du 30 mars 2010.

Par lettre du 1er avril 2010, le président du Tribunal du travail de Hasselt a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal du travail de Hasselt, approuvé lors de son assemblée générale du 25 février 2010.

Par lettre du 2 avril 2010, le président du Tribunal du travail de Courtrai-Ypres-Furnes a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal du travail de Courtrai-Ypres-Furnes, approuvé lors de son assemblée générale du 31 mars 2010.

Par lettre du 9 avril 2010, le président du Tribunal du travail de Liège a transmis au Sénat, conformément à l'article 340, §3, alinéas 1 et 5, du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 du Tribunal du travail de Liège, approuvé lors de son assemblée générale du 19 mars 2010.

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Tribunaux de commerce

Par lettre du 19 mars 2010, le président du Tribunal de commerce de Dinant a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour 2009 du Tribunal de commerce de Dinant, approuvé lors de son assemblée générale du 16 mars 2010.

Par lettre du 25 mars 2010, le président du Tribunal de commerce de Malines a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour 2009 du Tribunal de commerce de Malines, approuvé lors de son assemblée générale du 18 mars 2010.

Par lettre du 25 mars 2010, le président du Tribunal de commerce de Turnhout a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour 2009 du Tribunal de commerce de Turnhout, approuvé lors de son assemblée générale du 18 mars 2010.

Par lettre du 29 mars 2010, le président du Tribunal de commerce de Namur a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour 2009 du Tribunal de commerce de Namur, approuvé lors

Rechtbank van koophandel te Namen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 15 maart 2010.

Bij brief van 30 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van koophandel te Brugge overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2009 van de Rechtbank van koophandel te Brugge, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 26 maart 2010.

Bij brief van 31 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van koophandel te Brussel overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2009 van de Rechtbank van koophandel te Brussel, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 26 maart 2010.

Bij brief van 31 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van koophandel te Kortrijk overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2009 van de Rechtbank van koophandel te Kortrijk, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 26 maart 2010.

Bij brief van 13 april 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van koophandel te Leuven overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2009 van de Rechtbank van koophandel te Leuven, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 25 maart 2010.

– Verzonden naar de commissie voor de Justitie.

Algemene vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbanken

Bij brief van 31 maart 2010 heeft de voorzitter van de Algemene Vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbanken ressorterende onder het Hof van Beroep te Bergen overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2009 van de Algemene vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbanken ressorterende onder het Hof van Beroep te Bergen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 26 maart 2010.

Bij brief van 1 april 2010 heeft de voorzitter van de Algemene Vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbanken ressorterende onder het Hof van Beroep te Luik overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2009 van de Algemene vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbanken ressorterende onder het Hof van Beroep te Luik, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 26 maart 2010.

– Verzonden naar de commissie voor de Justitie.

FOD Justitie – Bestrijding van de mensenhandel en van de kinderpornografie

Bij brief van 19 april 2010 heeft de minister van Justitie aan de Senaat overgezonden, overeenkomstig artikel 12 van de

de son assemblée générale du 15 mars 2010.

Par lettre du 30 mars 2010, le président du Tribunal de commerce de Bruges a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour 2009 du Tribunal de commerce de Bruges, approuvé lors de son assemblée générale du 26 mars 2010.

Par lettre du 31 mars 2010, le président du Tribunal de commerce de Bruxelles a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour 2009 du Tribunal de commerce de Bruxelles, approuvé lors de son assemblée générale du 26 mars 2010.

Par lettre du 31 mars 2010, le président du Tribunal de commerce de Courtrai a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour 2009 du Tribunal de commerce de Courtrai, approuvé lors de son assemblée générale du 26 mars 2010.

Par lettre du 13 avril 2010, le président du Tribunal de commerce de Louvain a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour 2009 du Tribunal de commerce de Louvain, approuvé lors de son assemblée générale du 25 mars 2010.

– Envoi à la commission de la Justice.

Assemblée générale des juges de paix et des juges aux tribunaux de police

Par lettre du 31 mars 2010 le président de l'Assemblée générale des juges de paix et des juges aux tribunaux de police du ressort de la Cour d'appel de Mons a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour l'année 2009 de l'Assemblée générale des juges de paix et des juges aux tribunaux de police du ressort de la Cour d'appel de Mons, approuvé lors de son assemblée générale du 26 mars 2010.

Par lettre du 1er avril 2010 le président de l'Assemblée générale des juges de paix et des juges aux tribunaux de police du ressort de la Cour d'appel de Liège a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour l'année 2009 de l'Assemblée générale des juges de paix et des juges aux tribunaux de police du ressort de la Cour d'appel de Liège, approuvé lors de son assemblée générale du 26 mars 2010.

– Envoi à la commission de la Justice.

SPF Justice – Répression de la traite des êtres humains et de la pornographie infantile

Par lettre du 19 avril 2010, le ministre de la Justice a transmis au Sénat, conformément à l'article 12 de la loi du

wet van 13 april 1995 houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van de kinderpornografie, het verslag van de Regering voor 2005 en 2006.

- **Verzonden naar de commissie voor de Justitie en de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Federale Beroepscommissie voor de toegang tot milieu-informatie

Bij brief van 6 april 2010 heeft de voorzitter van de Federale Beroepscommissie voor de toegang tot milieu-informatie, overeenkomstig artikel 17 van de wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie, aan de Senaat overgezonden, het jaarverslag voor 2009.

- **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden en naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Europees Parlement

Bij brief van 12 april 2010 heeft de voorzitter van het Europees Parlement aan de Senaat volgende teksten overgezonden:

- Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 9 maart 2010 over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de toerekening van indirect gemeten diensten van financiële intermediairs (IGDFI) voor de vaststelling van het bruto nationaal inkomen (BNI) ten behoeve van de begroting en het stelsel van eigen middelen van de Unie;
- Resolutie van het Europees Parlement van 9 maart 2010 over consumentenbescherming;
- Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 9 maart 2010 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 998/2003 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren;
- Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 9 maart 2010 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Schengenuitvoeringsovereenkomst en Verordening (EG) nr. 562/2006 wat het verkeer van personen met een visum voor verblijf van langere duur betreft;
- Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 10 maart 2010 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 78/660/EEG van de Raad betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen wat micro-entiteiten betreft;
- Resolutie van het Europees Parlement van 10 maart 2010 over de uitvoering van de aanbevelingen in het rapport-Goldstone over Israël/Palestina;
- Resolutie van het Europees Parlement van 10 maart 2010 over de positie van het maatschappelijk middenveld en de

13 april 1995 contenant des dispositions en vue de la répression de la traite des êtres humains et de la pornographie infantine, le rapport du Gouvernement pour 2005 et 2006.

- **Envoi à la commission de la Justice et à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Commission fédérale de recours pour l'accès aux informations environnementales

Par lettre du 6 avril 2010, le président de la Commission fédérale de recours pour l'accès aux informations environnementales a transmis au Sénat, conformément à l'article 17 de la loi du 5 août 2006 relative à l'accès du public à l'information en matière d'environnement, le rapport annuel pour 2009.

- **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques et à la commission des Affaires sociales.**

Parlement européen

Par lettre du 12 avril 2010, le président du Parlement européen a transmis au Sénat les textes ci-après :

- Résolution législative du Parlement européen du 9 mars 2010 sur la proposition de décision du Conseil concernant la répartition des services d'intermédiation financière indirectement mesurés (SIFIM) en vue du calcul du revenu national brut (RNB) pris en compte aux fins du budget de l'Union européenne et de ses ressources propres ;
- Résolution du Parlement européen du 9 mars 2010 sur la protection des consommateurs ;
- Résolution législative du Parlement européen du 9 mars 2010 sur la proposition de règlement du Parlement européen et du Conseil modifiant le règlement (CE) n° 998/2003 concernant les conditions de police sanitaire applicables aux mouvements non commerciaux d'animaux de compagnie ;
- Résolution législative du Parlement européen du 9 mars 2010 sur la proposition de règlement du Parlement européen et du Conseil modifiant la convention d'application de l'accord de Schengen et le règlement (CE) n° 562/2006 en ce qui concerne la circulation des personnes titulaires d'un visa de long séjour ;
- Résolution législative du Parlement européen du 10 mars 2010 sur la proposition de directive du Parlement européen et du Conseil modifiant la directive 78/660/CEE du Conseil concernant les comptes annuels de certaines formes de sociétés en ce qui concerne les micro-entités ;
- Résolution du Parlement européen du 10 mars 2010 sur la mise en œuvre des recommandations du rapport Goldstone sur Israël et la Palestine ;
- Résolution du Parlement européen du 10 mars 2010 sur la situation de la société civile et des minorités nationales au

- nationale minderheden in Wit-Rusland;
- Resolutie van het Europees Parlement van 10 maart 2010 over belasting op financiële transacties – van theorie naar praktijk;
 - Resolutie van het Europees Parlement van 10 maart 2010 over de invoering van de gemeenschappelijke eurobetalingsruimte (SEPA);
 - Resolutie van het Europees Parlement van 10 maart 2010 over transparantie en de stand van zaken bij de ACTA-onderhandelingen;
 - Resolutie van het Europees Parlement van 10 maart 2010 over de verordening betreffende de toepassing van een schema van algemene tariefpreferenties;
 - Resolutie van het Europees Parlement van 10 maart 2010 over het jaarverslag van de Raad aan het Europees Parlement over de voornaamste aspecten en fundamentele keuzen van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) in 2008, aan het Europees Parlement gepresenteerd overeenkomstig deel II, sub G, punt 43, van het Interinstitutioneel Akkoord van 17 mei 2006;
 - Resolutie van het Europees Parlement van 10 maart 2010 over de tenuitvoerlegging van de Europese veiligheidsstrategie en het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid;
 - Resolutie van het Europees Parlement van 11 maart 2010 over investeren in de ontwikkeling van koolstofarme technologieën (SET-Plan);
 - Resolutie van het Europees Parlement van 11 maart 2010 over de legalisatie van de doodstraf in Zuid-Korea,
- aangenomen tijdens de vergaderperiode van 8 tot en met 11 maart 2010.
- **Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging en naar het Federaal Adviescomité voor Europese Aangelegenheden.**
- Belarus ;
- Résolution du Parlement européen du 10 mars 2010 sur la taxation des transactions financières ;
 - Résolution du Parlement européen du 10 mars 2010 sur la mise en œuvre de l'espace unique de paiement en euros (SEPA) ;
 - Résolution du Parlement européen du 10 mars 2010 sur la transparence et l'état d'avancement des négociations ACTA (accord commercial anticontrafaçon) ;
 - Résolution du Parlement européen du 10 mars 2010 sur le règlement appliquant un schéma de préférences tarifaires généralisées ;
 - Résolution du Parlement européen du 10 mars 2010 sur le rapport annuel 2008 du Conseil au Parlement européen sur les principaux aspects et les choix fondamentaux de la politique étrangère et de sécurité commune (PESC), en application du point 43 (partie II, section G) de l'accord interinstitutionnel du 17 mai 2006 ;
 - Résolution du Parlement européen du 10 mars sur la mise en œuvre de la stratégie européenne de sécurité et la politique de sécurité et de défense commune ;
 - Résolution du Parlement européen du 11 mars 2010 sur les investissements dans le développement des technologies à faibles émissions de CO₂ (plan SET) ;
 - Résolution du Parlement européen du 11 mars 2010 sur la légalisation de la peine de mort en République de Corée,
- adoptées au cours de la période de session du 8 au 11 mars 2010.
- **Envoi à la commission des Relations extérieures et de la Défense et au Comité d'avis fédéral chargé des questions européennes.**